

II

(Icke-lagstifningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 600/2012

av den 21 juni 2012

om verifiering av rapporter om utsläpp av växthusgaser och tonkilometer och ackreditering av kontrollörer i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG⁽¹⁾, särskilt artikel 15 fjärde stycket,

av följande skäl:

- (1) Ett övergripande regelverk för ackreditering av kontrollörer krävs för att se till att verifieringen av verksamhetsutövares eller luftfartygsoperatörers rapporter inom ramen för EU:s system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser, som ska lämnas in i enlighet med kommissionens förordning (EU) nr 601/2012 av den 21 juni 2012 om övervakning och rapportering av växthusgasutsläpp i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG⁽²⁾, utförs av kontrollörer som har den tekniska kompetensen att utföra sina uppdrag på ett oberoende och opartiskt sätt och i överensstämmelse med de bestämmelser och principer som anges i denna förordning.
- (2) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden⁽³⁾ upprättas en allmän ram som främjar den fria

rörligheten för tjänster och tjänsteleverantörer i unionen samtidigt som en hög kvalitet på tjänsterna bibehålls. Unionens harmonisering av de regler för ackreditering och verifiering som rör EU:s system för handel med utsläppsrätter bör leda till en konkurrensutsatt marknad för kontrollörer samtidigt som man säkerställer att verksamhetsutövarna och luftfartygsoperatörerna får insyn i och information om marknaden.

- (3) När artikel 15 i direktiv 2003/87/EG genomförs är det nödvändigt att säkerställa synergi mellan den heltäckande ram för ackreditering som inrättas genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknads-kontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93⁽⁴⁾ och relaterade bestämmelser i Europaparlamentets och rådets beslut nr 768/2008/EG av den 9 juli 2008 om en gemensam ram för saluföring av produkter och upphävande av rådets beslut 93/465/EEG⁽⁵⁾ å ena sidan och de specifika förutsättningarna i EU:s system för handel med utsläppsrätter och de krav som är avgörande för ett effektivt genomförande av direktiv 2003/87/EG å andra sidan. Bestämmelserna i förordning (EG) nr 765/2008 bör fortsätta att gälla för de aspekter av ackrediteringen av kontrollörer som inte omfattas av denna förordning. I synnerhet bör det fastställas att i de fall nationella myndigheter som utsetts av en medlemsstat i enlighet med förordning (EG) nr 765/2008 på grund av medlemsstatens interna praxis utför ett alternativ till ackreditering, nämligen certifiering av kontrollörer som är fysiska personer, ska den berörda medlemsstaten tillhandahålla skriftlig bevisning för att den nationella myndigheten i fråga har lika hög trovärdighet som nationella ackrediteringsorgan vilka klarat av en referentbedömning som organiserats av det organ som erkänts enligt artikel 14 i förordning (EG) nr 765/2008.

⁽¹⁾ EUT L 275, 25.10.2003, s. 32.

⁽²⁾ Se sidan 30 i detta nummer av EUT.

⁽³⁾ EUT L 376, 27.12.2006, s. 36.

⁽⁴⁾ EUT L 218, 13.8.2008, s. 30.

⁽⁵⁾ EUT L 218, 13.8.2008, s. 82.

- (4) I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1221/2009 av den 25 november 2009 om frivilligt deltagande för organisationer i gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning (Emas) och om upphävande av förordning (EG) nr 761/2001 och kommissionens beslut 2001/681/EG och 2006/193/EG⁽¹⁾ föreskrivs ett oberoende och neutralt system för ackreditering eller licensiering av miljökontrollanter. För att öka enhetligheten och minska den administrativa belastningen för medlemsstaterna och de ekonomiska aktörerna, är det lämpligt att ta hänsyn till synergier mellan förordning (EG) nr 1221/2009 och denna förordning.
- (5) I systemet för verifiering och ackreditering bör man undvika onödig dubblering av förfaranden och institutioner inrättade enligt annan unionslagstiftning som skulle leda till en ökad börda för medlemsstaterna eller de ekonomiska aktörerna. Därför bör man dra nytta av bästa praxis från tillämpningen av sådana harmoniserade standarder som antagits av Europeiska standardiseringskommittén på uppdrag av kommissionen i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster⁽²⁾, såsom den harmoniserade standarden för allmänna krav för ackrediteringsorgan som ackrediterar organ för bedömning av överensstämmelse, den harmoniserade standard för krav på validerings- och kontrollorgan i fråga om växthusgaser för användning vid ackreditering eller annan form av erkännande vars referensuppgifter har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, samt dokument EA-6/03 och andra tekniska dokument som utvecklats av det europeiska ackrediteringssamarbetet (*European cooperation for Accreditation*) eller andra organ.
- (6) Vid fastställandet av harmoniserade regler för verifiering av rapporter från verksamhetsutövare eller luftfartygsoperatörer och ackreditering av kontrollörer bör det säkerställas att bördan för verksamhetsutövare som släpper ut en mindre mängd koldioxid per år, luftfartygsoperatörer som anses vara mindre utsläppskällor enligt förordning (EU) nr 601/2012 och medlemsstaternas tillgängliga resurser inte är oproportionella i förhållande till det mål som eftersträvas.
- (7) Enligt artikel 27 i direktiv 2003/87/EG får medlemsstaterna undanta små anläggningar, som omfattas av likvärdiga åtgärder, från unionens system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser, om villkoren i den artikeln är uppfyllda. Denna förordning bör inte tillämpas på sådana anläggningar som undantas enligt artikel 27 i det direktivet, om inte medlemsstaterna beslutar att denna förordning bör tillämpas.
- (8) I enlighet med principerna i bilaga V till direktiv 2003/87/EG bör kontrollören använda sig av en riskbaserad strategi för att avge ett verifieringsutlåtande som ger rimlig säkerhet för att den sammanlagda utsläppsmängden eller mängden tonkilometer inte är väsentligt felaktig, så att rapporten kan verifieras som tillfredsställande. Säkerhetsnivån bör vara kopplad till hur grundligt och ingående verifieringen utförs och ordalydelsen i verifieringsutlåtandet. Mot bakgrund av de utredningsresultat och uppgifter som erhålls under kontrollerna bör kontrollören justera en eller flera av aktiviteterna i verifieringsprocessen, så att kraven på rimlig säkerhet uppnås.
- (9) För att undvika att den behöriga myndighetens roll och kontrollörens roll blandas samman bör kontrollörens skyldigheter vid en verifiering anges på ett tydligt sätt. Kontrollören bör använda den övervakningsplan som godkänts av den behöriga myndigheten som en referenspunkt och bedöma om planen och de förfaranden som beskrivs i denna plan har genomförts korrekt. Om kontrollören upptäcker att förordning (EU) nr 601/2012 inte har efterlevts, bör denne ange detta i verifieringsrapporten.
- (10) Full förståelse av verksamhetsutövarens eller luftfartygsoperatörens verksamhet är nödvändig för att en effektiv verifiering av verksamhetsutövarens eller luftfartygsoperatörens rapport ska kunna utföras. Kontrollören bör endast genomföra de begärda verifieringarna efter att denne efter en preliminär bedömning förväntat sig om att ha rätt kompetens för detta. För att verifieringen ska hålla en hög kvalitet bör harmoniserade bestämmelser utarbetas om utförande av en preliminär bedömning för att fastställa huruvida kontrollören är kompetent, oberoende och opartisk, och därmed i stånd att utföra verifieringen enligt de regler och principer som fastställs i denna förordning.
- (11) Det är viktigt att verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören och kontrollören förser varandra med relevant information under hela verifieringsförfarandet, särskilt före avtalet, under kontrollörens strategiska analys och under själva verifieringen. Det är nödvändigt att fastställa harmoniserade krav som alltid bör styra tillhandahållandet av information mellan verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören och kontrollören.
- (12) All verksamhet i verifieringsprocessen hänger samman och bör mynna ut i en kontrollrapport från kontrollören som innehåller ett verifieringsutlåtande som är förenligt med resultaten av verifieringen. Harmoniserade krav för verifieringsrapporter och utförandet av verifieringar bör fastställas för att se till att rapporter och verifieringar i medlemsstaterna uppnår samma kvalitetsnivå.

(1) EUT L 342, 22.12.2009, s. 1.

(2) EUT L 204, 21.7.1998, s. 37.

- (13) En analys av risken för potentiellt väsentliga felaktigheter i rapporterade uppgifter är en viktig del i verifieringsprocessen och avgör hur kontrollören bör utföra verifieringen. Varje element i verifieringsprocessen är därför starkt kopplat till resultatet av analysen av risken för felaktigheter.
- (14) Särskilda bestämmelser bör fastställas för verifieringar av rapporter från sådana luftfartygsoperatörer och lagringsplatsers verksamhetsutövare som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/31/EG av den 23 april 2009 om geologisk lagring av koldioxid och ändring av rådets direktiv 85/337/EEG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG, 2001/80/EG, 2004/35/EG, 2006/12/EG och 2008/1/EG samt förordning (EG) nr 1013/2006 ⁽¹⁾.
- (15) En korrekt och effektiv rapportering av utsläpp av växthusgaser från verksamhetsutövare eller luftfartygsoperatörer är nödvändig för genomförandet av direktiv 2003/87/EG. För att säkerställa en väl fungerande övervakning och rapportering krävs kontinuerlig förbättring av verksamhetsutövarens eller luftfartygsoperatörens prestanda och detta bör utgöra en del av de kontroller som utförs av kontrollören.
- (16) Verifieringsverksamhet och utfärdande av verifieringsrapporter bör endast utföras av kontrollörer och deras kompetenta personal. Kontrollörerna bör inrätta och kontinuerligt förbättra sina interna processer för att säkerställa att all personal som deltar i verifieringsprocessen är kompetent att utföra sina uppgifter. Kriterierna för att avgöra om en kontrollör är kompetent bör vara desamma i alla medlemsstater och bör även vara kontrollerbara, objektiva och transparenta.
- (17) Det nationella ackrediteringsorgan som inrättats i enlighet med förordning (EG) nr 765/2008 bör ha befogenhet att ackreditera och utfärda en officiell förklaring om kompetensen hos en kontrollör som ska utföra verifiering enligt denna förordning och att vidta administrativa åtgärder och övervaka kontrollörer.
- (18) En medlemsstat som anser att det inte är ekonomiskt meningsfullt eller hållbart att inrätta ett nationellt ackrediteringsorgan eller att utföra ackrediteringsverksamhet bör kunna anlita det nationella ackrediteringsorganet i en annan medlemsstat. Endast de nationella ackrediteringsorgan som har klarat av en referentbedömning organiserad av det organ som erkänts enligt artikel 14 i förordning (EG) nr 765/2008 bör få utföra ackrediteringsverksamhet enligt denna förordning.
- (19) Nationella ackrediteringsorgan som uppfyller kraven i denna förordning och som redan har klarat av en referentbedömning organiserad av det organ som erkänts enligt artikel 14 i förordning (EG) nr 765/2008 bör anses uppfylla reglerna för nationella ackrediteringsorgan, t.ex.

organisationskrav, inrättandet av en kompetensprocess, inrättandet av nödvändiga förfaranden och ledningssystem och åtgärder för att skydda sekretessbelagda uppgifter, och bör undantas från att genomgå en ny referentbedömning efter det att denna förordning trätt i kraft. Enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation och om upphävande av rådets direktiv 90/313/EEG ⁽²⁾ bör miljöinformation i verksamhetsutövares och luftfartygsoperatörers verifierade rapporter som innehas av offentliga myndigheter offentliggöras för att öka insynen, samtidigt som vissa sekretesskrav iaktas.

- (20) Det är nödvändigt att det finns ett effektivt samarbete mellan nationella ackrediteringsorgan eller, i tillämpliga fall, andra nationella myndigheter och behöriga myndigheter för att systemet för utsläppshandel för växthusgaser och övervakningen av kontrollers kvalitet ska fungera. I syfte att skapa större öppenhet bör de nationella ackrediteringsorganen eller, i tillämpliga fall, andra nationella myndigheter och de behöriga myndigheterna införa effektiva metoder för informationsutbyte. Informationsutbyte mellan behöriga myndigheter och mellan sådana myndigheter och nationella ackrediteringsorgan eller andra nationella myndigheter bör styras av de striktaste garantier för sekretess och tystnadsplikt och hanteras i enlighet med tillämplig nationell lagstiftning och unionslagstiftning.
- (21) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från kommittén för klimatförändringar.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs bestämmelser för kontroll av rapporter som inlämnats i enlighet med direktiv 2003/87/EG och för ackreditering och övervakning av kontrollörer.

I denna förordning anges också, utan att det påverkar tillämpningen av förordning (EG) nr 765/2008, bestämmelser för ömsesidigt erkännande av kontrollörer och referentbedömning av nationella ackrediteringsorgan enligt artikel 15 i direktiv 2003/87/EG.

⁽¹⁾ EUT L 140, 5.6.2009, s. 114.

⁽²⁾ EUT L 41, 14.2.2003, s. 26.

Artikel 2

Tillämpningsområde

Denna förordning ska från och med den 1 januari 2013 tillämpas för kontroll av uppgifter om växthusgasutsläpp och tonkilometer som rapporteras i enlighet med artikel 14 i direktiv 2003/87/EG.

Artikel 3

Definitioner

Förutom de definitioner som anges i artikel 3 i direktiv 2003/87/EG och artikel 3 i förordning (EU) nr 601/2012 gäller följande definitioner i denna förordning:

1. upptäcktsrisk: risken för att kontrollören inte ska upptäcka en väsentlig felaktighet.
2. ackreditering: en förklaring från ett nationellt ackrediteringsorgan om att en kontrollör uppfyller de krav i de harmoniserade standarderna, i den betydelse som avses i artikel 2.9 i förordning (EG) nr 765/2008, och de krav i denna förordning som gäller för att få utföra verifiering av en rapport från en verksamhetsutövare eller en luftfartygsoperatör i enlighet med denna förordning.
3. kontrollör: en juridisk person eller annan rättslig enhet som genomför verifieringsverksamhet enligt denna förordning och som vid utfärdandet av en verifieringsrapport är ackrediterad av ett nationellt ackrediteringsorgan enligt förordning (EG) nr 765/2008 och denna förordning, eller en fysisk person som bemyndigats på annat sätt, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5.2 i den förordningen.
4. verifiering: den verksamhet som en kontrollör bedriver för att utfärda en verifieringsrapport enligt denna förordning.
5. väsentlig felaktighet: en felaktighet som enligt kontrollören enskilt eller tillsammans med andra felaktigheter överskrider väsentlighetsnivån eller som kan påverka den behöriga myndighetens behandling av rapporten från verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören.
6. rapport från verksamhetsutövare eller luftfartygsoperatör: den årliga utsläppsrapport som ska lämnas av verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören enligt artikel 14.3 i direktiv 2003/87/EG eller den tonkilometerrapport som ska lämnas av luftfartygsoperatören för ansökan om tilldelning av utsläppsrätter enligt artiklarna 3e och 3f i det direktivet.
7. ackrediteringsområde: verksamhet som avses i bilaga I för vilken ackreditering söks eller har beviljats.
8. kompetens: förmågan att tillämpa kunskaper och färdigheter för att bedriva en verksamhet.
9. väsentlighetsnivå: den kvantitativa tröskel eller brytpunkt över vilken felaktigheter, enskilt eller tillsammans med andra felaktigheter, av kontrollören anses vara väsentliga.
10. kontrollsystem: den riskbedömning och samlade kontrollverksamhet, inklusive fortlöpande förvaltning, som en verksamhetsutövare eller luftfartygsoperatör inför, dokumenterar, genomför och upprätthåller enligt artikel 58 i förordning (EU) nr 601/2012.
11. kontrollverksamhet: alla aktiviteter som utförs eller åtgärder som genomförs av verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören för att mildra de inneboende riskerna.
12. avvikelser:
 - a) vid verifiering av en verksamhetsutövares utsläppsrapport, en handling eller försummelse från verksamhetsutövarens sida som strider mot tillståndet för utsläpp av växthusgaser och kraven i den övervakningsplan som godkänts av den behöriga myndigheten,
 - b) vid kontroll av en luftfartygsoperatörs utsläppsrapport eller tonkilometerrapport, en handling eller försummelse från luftfartygsoperatörens sida som strider mot kraven i den övervakningsplan som godkänts av den behöriga myndigheten,
 - c) vid ackreditering enligt kapitel IV, en handling eller försummelse från kontrollörens sida som strider mot kraven i denna förordning.
13. plats: vid verifiering av en luftfartygsoperatörs utsläppsrapport eller tonkilometerrapport, de ställen där övervakningen fastställs och sköts, inklusive de ställen där relevanta data och uppgifter kontrolleras och lagras.
14. kontrollmiljö: den miljö där systemet för internkontroll används och de samlade åtgärder som verksamhetsutövarens eller luftfartygsoperatörens ledning vidtar för att säkerställa medvetenhet om detta system.
15. inneboende risk: risken för att en parameter i rapporten från verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören innehåller felaktigheter som kan vara väsentliga, enskilt eller sammanlagda med andra felaktigheter, innan hänsyn tagits till effekten av relaterad kontrollverksamhet

16. kontrollrisk: risken för att en parameter i rapporten från verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören innehåller felaktigheter som kan vara väsentliga, enskilt eller tillsammans med andra felaktigheter, och som inte förebyggs eller upptäcks och korrigeras i rätt tid genom kontrollsystemet.
17. verifieringsrisk: risken, som är en funktion av inneboende risk, kontrollrisk och upptäcktsrisk, för att kontrollören avger ett olämpligt verifieringsutlåtande när en rapport från verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören innehåller väsentliga felaktigheter.
18. rimlig säkerhet: en hög men inte absolut säkerhetsnivå klart uttryckt i verifieringsutlåtandet, om att den rapport från verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören som är föremål för verifiering inte innehåller några väsentliga felaktigheter.
19. analytiska förfaranden: analys av fluktuationer och tendenser i data som även omfattar analys av samband som inte överensstämmer med annan relevant information eller som avviker från förväntade värden.
20. intern verifieringsdokumentation: all intern dokumentation som en kontrollör sammanställer för att registrera all skriftlig bevisning för och alla skäl till de verksamheter som utförts för att verifiera en rapport från en verksamhetsutövare eller luftfartygsoperatör.
21. EU ETS-revisionsledare: en revisor inom EU:s utsläppshandelssystem som leder och övervakar ett revisionsteam och som är ansvarig för att utföra och rapportera om en verifiering av en rapport från en verksamhetsutövare eller luftfartygsoperatör.
22. EU ETS-revisor: en enskild person i revisionslaget som inom ramen för EU:s utsläppshandelssystem ska verifiera en rapport från en verksamhetsutövare eller luftfartygsoperatör, bortsett från revisionsledaren.
23. teknisk expert: person som tillför detaljerad kunskap och sakkunskap inom ett särskilt ämne som krävs för genomförandet av verifiering enligt kapitel III och för utförandet av ackrediteringsverksamhet enligt kapitel V.
24. säkerhetsnivå: graden av säkerhet i kontrollörens verifieringsrapport, baserat på målet att minska verifieringsrisken med hänsyn till omständigheterna vid verifieringsuppdraget.
25. bedömare: en person som utsetts av ett nationellt ackrediteringsorgan för att utföra bedömningar, enskilt eller som en del av en bedömningsgrupp, av kontrollörer som avses i denna förordning.
26. bedömningsledare: en bedömare som har det övergripande ansvaret för bedömningen av en kontrollör enligt denna förordning.

27. felaktighet: ett utelämnande, en missvisande uppgift eller ett fel i de rapporterade uppgifterna från verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören, utan hänsyn till tolererbar osäkerhet enligt artikel 12.1 a i förordning (EU) nr 601/2012.

Artikel 4

Antagande om överensstämmelse

Om en kontrollör visar överensstämmelse med de kriterier som anges i de relevanta harmoniserade standarderna, i den betydelse som avses i artikel 2.9 i förordning (EG) nr 765/2008, eller delar därav, vars referensuppgifter har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, ska kontrollören antas följa de krav som anges i kapitel II och III i denna förordning, i den mån de tillämpliga harmoniserade standarderna omfattar dessa krav.

Artikel 5

Allmän ram för ackreditering

Om det i denna förordning inte anges några specifika bestämmelser om de nationella ackrediteringsorganens sammansättning eller om verksamheter och krav med anknytning till ackreditering ska de tillämpliga bestämmelserna i förordning (EG) nr 765/2008 gälla.

KAPITEL II

VERIFIERING

Artikel 6

Verifieringens tillförlitlighet

En verifierad utsläppsrapport ska vara tillförlitlig för användarna. Den information som rapporten avser att återge eller rimligen kan förväntas återge ska framställas sanningsenligt.

Verifieringsprocessen för utsläppsrapporter ska vara ett effektivt och pålitligt verktyg som stöder kvalitetssäkring och förfaranden för kvalitetskontroll, och som ger information som verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören kan agera utifrån för att förbättra sin prestanda i fråga om övervakning och rapportering av utsläpp.

Artikel 7

Kontrollörens allmänna skyldigheter

1. Kontrollören ska genomföra den verifiering och de aktiviteter som krävs enligt detta kapitel med målet att avge en verifieringsrapport där man med rimlig tillförlitlighet drar slutsatsen att rapporten från verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören inte innehåller några väsentliga felaktigheter.

2. Kontrollören ska planera och utföra verifieringen med en professionell skepsis som innebär en insikt om att det kan finnas omständigheter som gör att uppgifterna i rapporten från verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören innehåller väsentliga felaktigheter.

3. Kontrollören ska utföra verifieringen i allmänhetens intresse, oberoende av verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören och de behöriga myndigheter som ansvarar för direktiv 2003/87/EG.

4. Kontrollören ska under verifieringen bedöma följande:

- a) om rapporten från en verksamhetsutövare eller luftfartygsoperatör är fullständig och uppfyller de krav som fastställs i bilaga X till förordning (EU) nr 601/2012,
- b) om verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören har handlat enligt villkoren i tillståndet för utsläpp av växthusgaser och den övervakningsplan som godkänts av den behöriga myndigheten, när det gäller verifiering av en utsläppsrapport från en verksamhetsutövare, respektive enligt kraven i den övervakningsplan som godkänts av den behöriga myndigheten när det gäller verifiering av en luftfartygsoperatörs utsläpps- eller tonkilometerrapport,
- c) om uppgifterna i rapporten från verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören inte innehåller väsentliga felaktigheter,
- d) om information kan ges till stöd för verksamhetsutövarens eller luftfartygsoperatörens datahanteringssystem, kontrollsystem och tillhörande förfaranden för att förbättra kvaliteten på deras övervakning och rapportering.

Vid tillämpning av led c ska kontrollören erhålla klara och objektiva bevis från verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören som stödjer uppgifterna om de sammanlagda utsläppen eller tonkilometrarna, med beaktande av alla övriga uppgifter i verksamhetsutövarens eller luftfartygsoperatörens rapport.

5. Om kontrollören noterar att verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören inte uppfyller kraven i förordning (EU) nr 601/2012 ska kontrollören rapportera denna bristande efterlevnad i verifieringsrapporten, även om övervakningsplanen har godkänts av den behöriga myndigheten.

6. Om övervakningsplanen inte har godkänts av den behöriga myndigheten enligt artikel 11 i förordning (EU) nr 601/2012, om den inte är fullständig eller om betydande förändringar som avses i artikel 15.3 eller 15.4 i den förordningen har genomförts under rapporteringsperioden och som inte har godkänts av den behöriga myndigheten, ska kontrollören informera verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören om att denne måste skaffa nödvändigt godkännande av den behöriga myndigheten.

Efter godkännande av den behöriga myndigheten ska kontrollören fortsätta, upprepa eller anpassa verifieringsprocessen.

Om godkännande inte har erhållits före utfärdande av verifieringsrapporten ska kontrollören rapportera detta i verifieringsrapporten.

Artikel 8

Skyldigheter före ingåendet av ett avtal

1. Innan de åtar sig ett kontrolluppdrag ska kontrollörer skaffa sig en riktig förståelse av verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören och bedöma om de kan utföra verifieringen. I detta syfte ska kontrollörer göra minst följande:

- a) Utvärdera riskerna med att utföra en verifiering av rapporten från verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören i enlighet med denna förordning.
- b) Granska de uppgifter som lämnats av verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören, för att fastställa verifieringens omfattning.
- c) Bedöma om uppdraget ingår i deras ackrediteringsomfattning.
- d) Bedöma om de har den kompetens, personal och de resurser som krävs för att utse ett verifieringsteam som kan hantera anläggningens komplexitet eller luftfartygsoperatörens verksamhet och flygflotta och om de framgångsrikt kan slutföra verifieringen inom den tidsram som krävs.
- e) Bedöma om de kan se till att det potentiella verifieringsteamet innehar all kompetens och personal som krävs för att genomföra verifieringsverksamheten avseende den berörda verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören.
- f) För varje efterfrågat verifieringsuppdrag fastställa den tidsåtgång som krävs för att utföra verifieringen på ett korrekt sätt.

2. Verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören ska bistå kontrollören med all relevant information så att denne kan utföra den verksamhet som avses i punkt 1.

Artikel 9

Tidsåtgång

1. Vid fastställandet av tidsåtgång för ett verifieringsuppdrag enligt artikel 8.1 f ska kontrollören minst beakta följande:

- a) Komplexiteten hos anläggningen eller hos luftfartygsoperatörens verksamhet och flotta.
- b) Detaljnivån och komplexiteten i den övervakningsplan som godkänts av den behöriga myndigheten.

- c) Den väsentlighetsnivå som krävs.
- d) Komplexitet och fullständighet hos verksamhetsutövarens eller luftfartygsoperatörens datahanteringssystem och kontrollsystem.
- e) Var information och uppgifter om utsläpp av växthusgaser eller tonkilometer finns.

2. Kontrollören ska se till att verifieringsavtalet medger fakturering av ytterligare tid i förhållande till den tid som överenskommit i avtalet, om sådan ytterligare tid krävs för strategisk analys, riskanalys eller andra verifieringsverksamheter. Situationer där ytterligare tillkommande tid medges ska minst innefatta följande:

- a) När under granskningen av datahanteringssystemen, kontrollverksamheterna eller verksamhetsutövarens eller luftfartygsoperatörens logistik visar sig ha större komplexitet än vad man ursprungligen bedömde.
- b) När under kontrollen felaktigheter, bristande efterlevnad, otillräckliga uppgifter eller fel i uppgifterna identifieras av kontrollören.

3. Kontrollören ska dokumentera den använda tiden i den interna verifieringsdokumentationen.

Artikel 10

Information från en verksamhetsutövare eller luftfartygsoperatör

1. Före den strategiska analysen och vid andra tidpunkter under verifieringen ska verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören tillhandahålla kontrollören följande:

- a) Verksamhetsutövarens tillstånd för utsläpp av växthusgaser när detta har betydelse för verifieringen av utövarens utsläppsrapport.
- b) Den senaste versionen av verksamhetsutövarens eller luftfartygsoperatörens övervakningsplan samt andra relevanta versioner av övervakningsplanen som godkänts av den behöriga myndigheten, däribland bevis på godkännandet.
- c) En beskrivning av verksamhetsutövarens eller luftfartygsoperatörens dataflödesverksamhet.
- d) Verksamhetsutövarens eller luftfartygsoperatörens riskbedömning som avses i artikel 58.2 a i förordning (EU) nr 601/2012, och en översikt över det samlade kontrollsystemet.
- e) De förfaranden som avses i den övervakningsplan som godkänts av den behöriga myndigheten och som innefattar rutiner för datahanteringssystem och kontrollverksamhet.

f) Verksamhetsutövarens eller luftfartygsoperatörens årliga utsläppsrapport eller tonkilometerrapport.

g) I tillämpliga fall, verksamhetsutövarens provtagningsplan som avses i artikel 33 i förordning (EU) nr 601/2012 och som godkänts av den behöriga myndigheten.

h) Om övervakningsplanen har ändrats under rapporteringsperioden, ett register över alla dessa ändringar i enlighet med artikel 16.3 i förordning (EU) nr 601/2012.

i) I tillämpliga fall, den redogörelse som avses i artikel 69.4 i förordning (EU) nr 601/2012.

j) Verifieringsrapporten från föregående år, om samma kontrollör inte utförde verifieringen av den verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatörens rapport för det året.

k) All relevant korrespondens med den behöriga myndigheten, särskilt information som rör anmälan av ändringar av övervakningsplanen.

l) Information om databaser och datakällor som används för övervakning och rapportering, inbegripet sådana från Eurocontrol.

m) Om verifieringen avser utsläppsrapporten för en anläggning för geologisk lagring av växthusgaser i en lagringsplats som är godkänd enligt direktiv 2009/31/EG, den övervakningsplan som krävs enligt det direktivet och de rapporter som krävs enligt artikel 14 i det direktivet och som minst omfattar rapporteringsperioden för den utsläppsrapport som ska verifieras.

n) I tillämpliga fall, den behöriga myndighetens godkännande av undantag från platsbesök för anläggningar enligt artikel 31.1.

o) Övrig relevant information som krävs för planering och genomförande av verifieringen.

2. Innan kontrollören utfärdar sin verifieringsrapport ska verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören förse kontrollören med den slutliga godkända och internt validerade rapporten.

Artikel 11

Strategisk analys

1. När verifieringen påbörjas ska kontrollören bedöma verifieringsuppgiftens natur, omfattning och komplexitet genom att göra en strategisk analys av all verksamhet som är relevant för anläggningen eller för luftfartygsoperatören.

2. För att förstå verksamheten på den aktuella anläggningen eller hos luftfartygsoperatören ska kontrollören samla in och granska den information som behövs för att bedöma om verifieringsteamet har tillräcklig kompetens för att utföra verifieringen, för att fastställa att tidsåtgången enligt kontraktet har fastställts på ett korrekt sätt samt tillse att denne kan utföra den riskanalys som krävs. Denna information ska omfatta minst följande:

- a) Den information som avses i artikel 10.1.
- b) Den väsentlighetsnivå som krävs.
- c) Information från verifieringar under tidigare år, om kontrollören verifierar rapporter för samma verksamhetsutövare eller luftfartygsoperatör.

3. Vid granskning av den information som avses i punkt 2 ska kontrollören minst bedöma följande:

- a) Med avseende på verifiering av verksamhetsutövarens utsläppsrapport, den anläggningskategori som avses i artikel 19 i förordning (EU) nr 601/2012 och den verksamhet som bedrivs inom anläggningen.
- b) Med avseende på verifiering av luftfartygsoperatörens utsläppsrapport eller tonkilometerrapport, operatörens storlek och beskaffenhet, fördelningen av information på olika ställen samt antal flygningar och typ av flygningar.
- c) Den övervakningsplan som godkänts av den behöriga myndigheten samt närmare uppgifter om den övervakningsmetod som fastställs i övervakningsplanen.
- d) Utsläppskällornas och bränsle-/materialmängdernas beskaffenhet, omfattning och komplexitet samt utrustning och processer som har gett upphov till uppgifter om utsläpp och tonkilometer, inklusive den mätutrustning som beskrivs i övervakningsplanen, ursprung till och tillämpning av beräkningsfaktorer och övriga primärdatakällor.
- e) Datahanteringssystemet, kontrollverksamheten och kontrollmiljön.

4. Vid den strategiska analysen ska kontrollören verifiera

- a) om den övervakningsplan som presenterats är den senaste version som godkänts av den behöriga myndigheten,
- b) om det under rapporteringsperioden har skett betydande förändringar i övervakningsplanen,
- c) om dessa ändringar har anmälts till den behöriga myndigheten enligt artikel 15.1 eller artikel 23 i förordning (EU) nr 601/2012 eller om de har godkänts av den behöriga myndigheten enligt artikel 15.2 i den förordningen.

Artikel 12

Riskanalys

1. Kontrollören ska identifiera och analysera följande aspekter för att utforma, planera och genomföra en effektiv verifiering:

- a) De inneboende riskerna.
- b) Kontrollverksamheten.
- c) Om den kontrollverksamhet som avses i b har genomförts, kontrollriskerna beträffande effektiviteten hos denna kontrollverksamhet.

2. Vid identifiering och analys av de aspekter som avses i punkt 1 ska kontrollören minst beakta

- a) resultaten av den strategiska analys som avses i artikel 11.1,
- b) den information som avses i artikel 10.1 och artikel 11.2 c,
- c) den väsentlighetsnivå som avses i artikel 11.2 b.

3. Om kontrollören har fastställt att verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören har underlåtit att identifiera relevanta inneboende risker och kontrollrisker i sin riskbedömning ska detta meddelas verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören.

4. Vid behov ska kontrollören mot bakgrund av den information som erhållits vid verifieringen revidera riskanalysen och ändra eller upprepa den verifieringsverksamhet som ska utföras.

Artikel 13

Verifieringsplan

1. Kontrollören ska utarbeta en verifieringsplan som är i överensstämmelse med den information som erhållits och de risker som har identifierats vid den strategiska analysen och riskanalysen och som inbegriper minst följande:

- a) Ett program för verifieringen som beskriver verifieringens typ och omfattning samt tidplan och tillvägagångssätt för verifieringen.
- b) En testplan där omfattningen av och metoderna för test av kontrollverksamheten samt förfarandena för kontrollverksamheten beskrivs.

c) En plan för provuttag av data som beskriver omfattningen av och metoder för provuttag relaterad till de data som ligger till grund för de sammanlagda utsläppen enligt utsläppsrapporten från verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören eller de sammanlagda uppgifterna om tonkilometer i luftfartygsoperatörens tonkilometerrapport.

2. Kontrollören ska upprätta den testplan som avses i punkt 1 b för att göra det möjligt att fastställa i vilken utsträckning de relevanta kontrollåtgärderna kan användas för att bedöma efterlevnad av de krav som avses i artikel 7.4 b.

Vid fastställande av provuttagets omfattning och förfarande för provuttag för granskning av kontrollaktiviteterna ska verifieraren beakta följande:

- a) De inneboende riskerna.
- b) Kontrollmiljön.
- c) Relevanta kontrollaktiviteter.
- d) Kravet att tillhandahålla ett verifieringsutlåtande med rimlig säkerhet.

3. Vid fastställande av provuttagets omfattning och förfarandet för provuttag för insamling av de uppgifter och data som avses i punkt 1 c ska kontrollören beakta följande:

- a) De inneboende riskerna och kontrollriskerna.
- b) Resultaten av riskanalysen och den strategiska analysen.
- c) Kravet att tillhandahålla ett verifieringsutlåtande med rimlig säkerhet.
- d) Väsentlighetsnivån.
- e) Den utsträckning i vilken en enskild uppgift väsentligt bidrar till den samlade uppgiftsmängden.

4. Verifieraren ska upprätta och genomföra verifieringsplanen så att verifieringsrisken minskar till en godtagbar nivå, som med rimlig säkerhet garanterar att rapporten från verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören är fri från väsentliga felaktigheter.

5. Verifieraren ska uppdatera riskanalysen och verifieringsplanen och anpassa verifieringsverksamheten, om det under verifieringen upptäcks att ytterligare risker föreligger som behöver minskas eller om riskerna är mindre än förväntat.

Artikel 14

Verifieringsverksamhet

Kontrollören ska genomföra verifieringsplanen och på grundval av riskanalysen kontrollera genomförandet av den övervakningsplan som godkänts av den behöriga myndigheten.

För detta ändamål ska kontrollören minst utföra en omfattande och detaljerad granskning bestående av analytiska förfaranden och kontroll av data och övervakningsmetod, samt

- a) kontrollera flödet av utsläppsdata (utsläppsdata, datahantering) och de system som används i dataflödet, inklusive IT-system,
- b) kontrollera om kontrollverksamheten hos verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören är vederbörligen dokumenterad, genomförd, upprätthållen och tillräckligt effektiv för att reducera de inneboende riskerna,
- c) kontrollera att de förfaranden som anges i övervakningsplanen är effektiva för att reducera de inneboende riskerna och kontrollriskerna och huruvida förfarandena har genomförts, dokumenterats tillräckligt och upprätthållits korrekt.

För tillämpning av led a ska verifieraren spåra dataflödet från primärkällor genom verksamhetsutövarens datahanterings-system, till data angivet av verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören i dennes rapport.

Artikel 15

Analytiska förfaranden

1. Kontrollören ska tillämpa analytiska förfaranden för att bedöma rimligheten och fullständigheten i datauppgifterna, om de inneboende riskerna, kontrollrisken och graden av lämplighet hos verksamhetsutövarens eller luftfartygsoperatörens kontrollverksamhet visar på ett behov av sådana analytiska förfaranden.

2. Vid utförandet av de analytiska förfaranden som avses i punkt 1 ska verifieraren granska de rapporterade uppgifterna för att identifiera potentiella riskområden och därefter validera och anpassa de planerade kontrollerna. Verifieraren ska minst:

- a) bedöma rimligheten i variationer och tendenser över tiden eller mellan jämförbara poster,
- b) identifiera direkt avvikande värden, oväntade uppgifter och informationsluckor.

3. Vid tillämpning av de analytiska förfaranden som avses i punkt 1 ska kontrollören genomföra följande:

- a) Preliminära analytiska förfaranden för sammanlagda uppgifter innan den verksamhet som avses i artikel 14 utförs, för att förstå de rapporterade uppgifternas natur, komplexitet och relevans.

b) Materiella analytiska förfaranden avseende de sammanställda uppgifterna och de data som ligger till grund för dessa uppgifter, för att identifiera potentiella strukturella fel och direkt avvikande värden.

c) Slutliga analytiska förfaranden avseende sammanställda uppgifter, för att se till att alla fel som identifierats under kontrollen har lösts på ett korrekt sätt.

4. När verifieraren identifierar avvikande värden, variationer, tendenser, informationsluckor eller uppgifter som är oförenliga med annan relevant information eller som skiljer sig avsevärt från förväntade mängder eller proportioner ska detta förklaras av verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören och understödjas av tillkommande relevant bevisning.

På grundval av dessa förklaringar och denna tillkommande bevisning ska kontrollören bedöma effekterna på verifieringsplanen och de kontroller som ska utföras.

Artikel 16

Verifiering av data

1. Verifieraren ska verifiera uppgifterna i verksamhetsutövarens eller luftfartygsoperatörens rapport genom att ingående kontrollera uppgifterna, genom att spåra data till primärdatakällorna, jämföra data med uppgifter från alternativa datakällor och göra avstämningar, kontrollera gränser för rimliga datauppgifter och utföra kontrollberäkningar.

2. Verifieraren ska som en del av den verifiering av uppgifter som avses i punkt 1 och med beaktande av den godkända övervakningsplanen, inbegripet de förfaranden som beskrivs i denna plan, kontrollera följande:

a) Gränserna för en anläggning, för att verifiera verksamhetsutövarens utsläppsrapport.

b) Fullständigheten i de bränsle-/materialmängder och utsläppskällor som beskrivs i den övervakningsplan som godkänts av den behöriga myndigheten, för att kontrollera verksamhetsutövarens utsläppsrapport.

c) Att de flygningar inom en luftfartsverksamhet enligt bilaga I till direktiv 2003/87/EG som luftfartygsoperatören ansvarar för samt uppgifterna om utsläpp respektive om tonkilometer är fullständiga, för att kontrollera luftfartygsoperatörens utsläppsrapport och rapport om tonkilometer.

d) Överensstämmelsen mellan rapporterade uppgifter och massa- och balansdokumentationen, för att kontrollera luftfartygsoperatörens utsläppsrapport och rapport om tonkilometer.

e) Överensstämmelsen mellan sammanlagd bränsleförbrukning och uppgifter om bränslemängder som köpts in eller på annat sätt införskaffats till de luftfartyg som utfört luftfartsverksamhet, för att kontrollera luftfartygsoperatörens utsläppsrapport.

f) Överensstämmelsen mellan de sammanlagda rapporterade uppgifterna i verksamhetsutövarens eller luftfartygsoperatörens rapport och primärdatakällorna.

g) De uppmätta värdena från resultaten av de beräkningar som gjorts av verksamhetsutövaren i enlighet med artikel 46 i förordning (EU) nr 601/2012, om denne använder en mätningbaserad metod enligt artikel 21.1 i den förordningen.

h) Uppgifternas tillförlitlighet och noggrannhet.

3. För att kontrollera fullständigheten hos flygningar som avses i punkt 2 c ska kontrollören använda en luftfartygsoperatörs flygtrafikdata, inklusive data som inhämtats från Eurocontrol eller andra relevanta organisationer som kan bearbeta flygtrafikinformation av den typ som är tillgänglig för Eurocontrol-Artikel 17

Artikel 17

Verifiering av att övervakningsmetoden tillämpats korrekt

1. Verifieraren ska kontrollera att den övervakningsmetod som godkänts av den behöriga myndigheten i övervakningsplanen, inbegripet specifika uppgifter om den övervakningsmetoden, har tillämpats och genomförts korrekt.

2. För att verifiera verksamhetsutövarens utsläppsrapport ska verifieraren kontrollera att den provtagningsplan som avses i artikel 33 i förordning (EU) nr 601/2012 och som godkänts av den behöriga myndigheten har tillämpats och genomförts korrekt.

3. När CO₂ överförs i enlighet med artiklarna 48 och 49 i förordning (EU) nr 601/2012 och överförd CO₂ både mäts i den överförande och den mottagande anläggningen ska verifieraren granska huruvida skillnader mellan de uppmätta värdena på de båda anläggningarna kan förklaras med mättonens osäkerhet och huruvida det korrekta aritmetiska medelvärdet av de uppmätta värdena har använts i utsläppsrapporterna från båda anläggningarna.

Om skillnaderna i de uppmätta värdena mellan anläggningarna inte kan förklaras med mättonens osäkerhet, ska verifieraren granska huruvida justeringar gjorts för att korrigera skillnaderna mellan de uppmätta värdena, huruvida dessa justeringar är försiktigt beräknade och huruvida den behöriga myndigheten godkänt dessa justeringar.

4. När verksamhetsutövarna enligt artikel 12.3 i förordning (EU) nr 601/2012 ska inbegripa ytterligare uppgifter i övervakningsplanen som är relevanta för att uppfylla kraven i artikel 24.1 i kommissionens beslut 2011/278/EU ⁽¹⁾, ska verifieraren kontrollera att de förfaranden som avses i artikel 12.3 i den förordningen tillämpas och genomförs korrekt. I samband med detta ska verifieraren också granska huruvida uppgifter om alla planerade förändringar eller faktiska ändringar av kapaciteten för, verksamhetsnivån vid och driften av en anläggning har lämnats av verksamhetsutövaren till den behöriga myndigheten senast den 31 december för rapporteringsperioden i fråga.

Artikel 18

Verifiering av metoder som tillämpas för saknade uppgifter

1. När metoder som fastställts i den övervakningsplan som godkänts av den behöriga myndigheten har använts för att komplettera saknade uppgifter i enlighet med artikel 65 i förordning (EU) nr 601/2012 ska verifieraren kontrollera om de metoder som använts var lämpliga för den särskilda situationen och om de har tillämpats korrekt.

Om verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören har erhållit ett godkännande från den behöriga myndigheten för att använda andra metoder än de som avses i första stycket i enlighet med artikel 65 i förordning (EU) nr 601/2012 ska verifieraren granska huruvida den godkända metoden har tillämpats och dokumenterats på ett korrekt sätt.

När godkännande av den behöriga myndigheten inte kan erhållas i tid ska verifieraren kontrollera om en metod som används av verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören för att komplettera saknade uppgifter säkerställer att utsläppen inte undervärderas och att väsentliga felaktigheter inte uppstår.

2. Verifieraren ska kontrollera om den kontrollverksamhet som genomförs av verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören är effektiv när det gäller att förhindra att uppgifter saknas, i enlighet med artikel 65.1 i förordning (EU) nr 601/2012.

Artikel 19

Osäkerhetsbedömning

1. När förordning (EU) nr 601/2012 kräver att verksamhetsutövaren ska kunna visa beaktande av osäkerhetsnivåer för aktivitetsdata och beräkningsfaktorer ska kontrollören bekräfta giltigheten hos de uppgifter som används för att beräkna osäkerhetsnivåerna enligt den godkända övervakningsplanen.

2. Om en verksamhetsutövare använder sig av en övervakningsmetod som inte bygger på nivåer enligt artikel 22 i förordning (EU) nr 601/2012 ska kontrollören kontrollera följande:

a) Om en bedömning och kvantifiering av osäkerheten har utförts av verksamhetsutövaren som visar att den föreskrivna

totala osäkerhetsnivån per år för utsläpp av växthusgaser enligt artikel 22 c i förordning (EU) nr 601/2012 inte har överskridits.

b) Giltigheten hos de uppgifter som används för att bedöma och kvantifiera osäkerheten.

c) Om den övergripande metod som används för bedömning och kvantifiering av osäkerheten överensstämmer med artikel 22 b i förordning (EU) nr 601/2012.

d) Om det finns bevisning för att villkoren för övervakningsmetoden enligt artikel 22 a i förordning (EU) nr 601/2012 är uppfyllda.

3. När luftfartygsoperatören enligt förordning (EU) nr 601/2012 måste visa att osäkerhetsnivåerna inte överskrids, ska kontrollören kontrollera giltigheten hos de uppgifter som används för att visa att de tillämpliga osäkerhetsnivåer enligt den övervakningsplan som godkänts av den behöriga myndigheten inte har överskridits.

Artikel 20

Provtagning

1. Vid kontroll av efterlevnaden i fråga om de kontroller och kontrollförfaranden som avses i artikel 14 b och c eller vid utförande av de kontroller som avses i artiklarna 15 och 16 får kontrollören använda sig av provtagningsförfaranden specifika för en anläggning eller luftfartygsoperatör, när provuttag anses befogat mot bakgrund av riskanalysen.

2. Om kontrollören upptäcker bristande efterlevnad eller en felaktighet vid provtagning, ska kontrollören begära att verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören anger huvudorsakerna till den bristande efterlevnaden eller felaktigheterna för att kunna bedöma påverkan av den bristande efterlevnaden eller felaktigheterna i de rapporterade uppgifterna. På grundval av resultatet av denna bedömning ska kontrollören fastställa huruvida ytterligare kontroller behövs, om provstorleken måste ökas och vilken del av uppgifterna som måste korrigeras av verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören.

3. Kontrollören ska i sin interna verifieringsdokumentation dokumentera resultaten av de kontroller som avses i artiklarna 14, 15, 16 och 17, inbegripet uppgifter om tillkommande provuttag.

Artikel 21

Platsbesök

1. Vid en eller flera lämpliga tidpunkter under verifieringsförfarandet ska verifieraren göra ett besök på plats för att bedöma hur mätare och övervakningssystem fungerar, göra intervjuer, utföra den verksamhet som krävs enligt detta kapitel, samt för att samla in den information och den bevisning som behövs för att verifieraren ska kunna avgöra om verksamhetsutövarens eller luftfartygsoperatörens rapport är fri från väsentliga felaktigheter.

⁽¹⁾ EUT L 130, 17.5.2011, s. 1.

2. Verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören ska ge verifieraren tillträde till sina platser.

3. För att verifiera verksamhetsutövarens utsläppsrapport ska besöket på anläggningen också användas av kontrollören för att bedöma anläggningens gränser och fullständigheten i angivna bränsle-/materialmängder och utsläppskällor.

4. För att verifiera verksamhetsutövarens utsläppsrapporter ska kontrollören mot bakgrund av riskanalysen besluta om huruvida besök på ytterligare platser krävs, inbegripet när relevanta delar av datahanteringssystemet och kontrollverksamheten utförs på andra ställen, som företagets huvudkontor och andra fristående kontor.

Artikel 22

Hantering av felaktigheter och avvikelser

1. Om verifieraren har identifierat felaktigheter eller avvikelser under verifieringen ska detta meddelas inom rimlig tid till verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören, och denne ska uppmanas att korrigera felaktigheterna och avvikelserna.

Verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören ska korrigera de felaktigheter och avvikelser som meddelats.

2. Felaktigheter och avvikelser som har korrigerats av verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören under verifieringen ska dokumenteras och markeras som lösta i kontrollörens inre dokumentation från verifieringen.

3. Om verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören inte korrigerar de felaktigheter och de avvikelser som meddelats av verifieraren i enlighet med punkt 1 innan kontrollören utfärdar verifieringsrapporten ska kontrollören begära att verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören anger huvudorsakerna till avvikelserna eller felaktigheterna för att kunna bedöma inverkan av avvikelserna eller felaktigheterna i de rapporterade uppgifterna.

Kontrollören ska fastställa om icke-korrigerade felaktigheter, enskilt eller tillsammans med andra felaktigheter, påverkar den totala mängden rapporterade utsläpp eller uppgifter om tonkilometer i väsentlig grad. Kontrollören ska vid bedömningen av hur väsentliga felaktigheterna är, beakta deras storlek och typ samt de särskilda omständigheterna för deras förekomst.

Kontrollören ska bedöma om en icke-korrigerad avvikelse, enskilt eller tillsammans med andra avvikelser, påverkar de rapporterade uppgifterna och om detta leder till väsentliga felaktigheter.

Felaktigheternas storlek och typ och de särskilda omständigheterna för deras förekomst kan leda till att kontrollören betraktar

dem som väsentliga även om de, enskilt eller tillsammans med andra felaktigheter, ligger under väsentlighetsnivån enligt artikel 23.

Artikel 23

Väsentlighetsnivå

1. Väsentlighetsnivån ska motsvara 5 % av de totala rapporterade utsläpp under rapporteringsperioden som är föremål för kontroll, för

a) de kategori A-anläggningar som avses i artikel 19.2 a i förordning (EU) nr 601/2012 och de kategori B-anläggningar som avses i artikel 19.2 b i den förordningen,

b) luftfartygsoperatörer med årliga utsläpp på högst 500 kiloton fossil koldioxid.

2. Väsentlighetsnivån ska motsvara 2 % av de totala rapporterade utsläpp under rapporteringsperioden som är föremål för kontroll, för

a) de kategori C-anläggningar som avses i artikel 19.2. c i förordning (EU) nr 601/2012,

b) luftfartygsoperatörer med årliga utsläpp på mer än 500 kiloton fossil koldioxid.

3. Vid verifiering av rapporter om tonkilometer från luftfartygsoperatörer ska väsentlighetsnivån motsvara 5 % av den sammanlagda rapporterade mängd tonkilometer under rapporteringsperioden som är föremål för kontroll.

Artikel 24

Slutsatser om resultaten av kontrollen

Vid slutförande av verifieringen och med beaktande av den information som erhållits under denna ska verifieraren

a) kontrollera de slutliga uppgifterna från verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören, däribland uppgifter som har justerats på grundval av information som erhållits under verifieringen,

b) granska verksamhetsutövarens eller luftfartygsoperatörens skäl för eventuella skillnader mellan de slutliga uppgifterna och uppgifter som tillhandahållits tidigare,

c) granska resultatet av bedömningen för att avgöra om den övervakningsplan som godkänts av den behöriga myndigheten, inklusive de förfaranden som beskrivs i planen, har genomförts korrekt,

d) bedöma om verifieringsrisken ligger på en godtagbar låg nivå för att ge rimlig säkerhet,

- e) se till att tillräcklig bevisning har samlats in för att möjliggöra ett verifieringsutlåtande med rimlig säkerhet om att rapporten är fri från väsentliga felaktigheter,
- f) se till att verifieringsprocessen har dokumenterats fullständigt i den interna verifieringsdokumentationen och att en slutsats kan avges i verifieringsrapporten.

Artikel 25

Oberoende granskning

1. Kontrollören ska lägga fram den interna verifieringsdokumentationen och verifieringsrapporten till en oberoende granskare före utfärdandet av verifieringsrapporten.
2. Den oberoende granskaren ska inte ha utfört någon av de verifieringsaktiviteter som omfattas av granskningen.
3. Den oberoende granskningen ska omfatta den fullständiga verifieringsprocessen som beskrivs i detta kapitel och som dokumenterats i den interna verifieringsdokumentationen.

Granskningen ska utföras så att det säkerställs att verifieringen har utförts i enlighet med denna förordning och att förfarandena för verifieringen enligt artikel 40 har utförts på ett korrekt sätt och med den professionella omsorg och det professionella omdöme som krävs.

Den oberoende granskaren ska också bedöma huruvida tillräcklig bevisning samlades in så att verifieraren kunde utfärda en verifieringsrapport med rimlig säkerhet.

4. Om omständigheter uppstår som kan leda till ändringar i verifieringsrapporten efter granskningen, ska den oberoende granskaren också granska dessa ändringar och bevisningen för dem.

5. Kontrollören ska utse en vederbörligen bemyndigad person som ska bestyrka kontrollrapporten på grundval av den oberoende granskarens slutsatser och bevisningen i den interna kontrolldokumentationen.

Article 26

Intern verifieringsdokumentation

1. Kontrollören ska förbereda och sammanställa en intern verifieringsdokumentation som minst innehåller följande:
 - a) Resultatet av genomförd verifiering.
 - b) Den strategiska analysen, riskanalysen och verifieringsplanen.
 - c) Tillräcklig information till stöd för verifieringsutlåtandet, inklusive motiveringar för bedömningar av huruvida de felaktigheter som identifierats har väsentlig inverkan på de rapporterade utsläppen eller uppgifterna om tonkilometer.

2. Den interna verifieringsdokumentation som avses i punkt 1 ska upprättas på ett sådant sätt att den oberoende granskaren som avses i artikel 25 och det nationella ackrediteringsorganet kan bedöma om verifieringen har utförts i enlighet med denna förordning.

Efter det att verifieringsrapporten bestyrkts i enlighet med artikel 25.5 ska kontrollören inkludera resultaten av den oberoende granskningen i den interna verifieringsdokumentationen.

3. Kontrollören ska på begäran ge den behöriga myndigheten tillgång till den interna verifieringsdokumentationen, för att underlätta en utvärdering av verifieringen från den behöriga myndighetens sida.

Artikel 27

Verifieringsrapport

1. På grundval av den information som samlats in under kontrollen ska kontrollören utfärda en verifieringsrapport till verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören för varje utsläppsrapport eller tonkilometerrapport som har verifierats. Verifieringsrapporten ska innehålla minst en av följande slutsatser:

- a) Rapporten anses vara tillfredsställande.
- b) Verksamhetsutövarens eller luftfartygsoperatörens rapport innehåller väsentliga felaktigheter som inte korrigerats före utfärdandet av kontrollrapporten.
- c) Omfattningen av verifieringen är för begränsad i enlighet med artikel 28 och kontrollören har inte kunnat erhålla tillräcklig bevisning för att utfärda ett verifieringsutlåtande med rimlig säkerhet om att rapporten är fri från väsentliga felaktigheter.
- d) Avvikelse, enskilda eller tillsammans med andra avvikelser, ger otillräcklig klarhet och förhindrar kontrollören från att med rimlig säkerhet säga att verksamhetsutövarens eller luftfartygsoperatörens rapport är fri från väsentliga felaktigheter.

För tillämpning av led a kan verksamhetsutövarens eller luftfartygsoperatörens rapport anses vara tillfredsställande endast om den är fri från väsentliga felaktigheter.

2. Verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören ska lämna verifieringsrapporten till den behöriga myndigheten tillsammans med den rapport från verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören som verifieringsrapporten avser.

3. Verifieringsrapporten ska minst innehålla följande:

- a) Namnet på den verksamhetsutövare eller luftfartygsoperatör vars rapport verifierats.

- b) Syftet med verifieringen.
- c) Omfattningen av verifieringen.
- d) En hänvisning till den rapport från verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören som har verifierats.
- e) De kriterier som använts för att verifiera rapporten från verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören, inbegripet tillståndet, och om tillämpligt, versionerna av den övervakningsplan som godkänts av den behöriga myndigheten samt giltighetstiden för varje övervakningsplan.
- f) Sammanlagda utsläpp eller tonkilometer per verksamhet som avses i bilaga I till direktiv 2003/87/EG och per anläggning eller luftfartygsoperatör.
- g) Rapporteringsperiod som verifierats.
- h) Ansvarsfördelningen mellan verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören, kontrollören och den behöriga myndigheten.
- i) Verifieringsutlåtandet.
- j) En beskrivning av felaktigheter och avvikelser som identifierats men inte korrigerats före utfärdandet av verifieringsrapporten.
- k) Datum för besök på platsen och vem som utfört besöken.
- l) Information om besök på plats inte gjorts samt skälen till detta.
- m) Alla identifierade avvikelser från förordning (EU) nr 601/2012, som framkommit under verifieringen.
- n) När ett godkännande från den behöriga myndigheten inte kunnat erhållas i tid för den metod som används för att komplettera saknade uppgifter enligt artikel 18.1 sista stycket, en bekräftelse på huruvida metoden använder försiktiga beräkningar och huruvida den leder till väsentliga felaktigheter.
- o) Om verifieraren har konstaterat ändringar av kapaciteten för verksamhetsnivån vid och driften av en anläggning, som kan ha en inverkan på anläggningens tilldelning av utsläppsrätter och som inte har rapporterats till den behöriga myndigheten senast den 31 december under rapporteringsperioden i enlighet med artikel 24.1 i beslut 2011/278/EU, en beskrivning av dessa förändringar och relaterade kommentarer.
- p) I tillämpliga fall, rekommendationer om förbättringar.
- q) Namnen på EU ETS-revisionsledaren, den oberoende granskaren och, i tillämpliga fall, EU ETS-revisorerna och den tekniska expert som arbetat med verifieringen av verksamhetsutövarens eller luftfartygsoperatörens rapport.
- r) Datum och underskrift av kontrollören bemyndigad person, inbegripet namnförtydligande.
4. Kontrollören ska tillräckligt detaljerat beskriva felaktigheter och avvikelser i verifieringsrapporten så att verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören och den behöriga myndigheten får information om följande:
- a) Storleken och typ av felaktigheter eller avvikelser.
- b) Varför felaktigheterna har väsentlig inverkan, eller inte.
- c) I vilken del av verksamhetsutövarens eller luftfartygsoperatörens rapport felaktigheterna finns eller vilken del av övervakningsplanen som inte efterlevts.
5. Om en medlemsstat begär att kontrollören ska lämna uppgifter om verifieringsarbetet utöver de delar som anges i punkt 3 och som inte krävs för att förstå verifieringsutlåtandet, får verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören av effektivitetsskäl lämna denna tilläggsinformation till den behöriga myndigheten separat och vid en annan tidpunkt, dock inte senare än den 15 maj samma år.

Artikel 28

Begränsning av omfattning

Kontrollören kan komma fram till att omfattningen av kontrollen enligt artikel 27.1 c är alltför begränsad i följande situationer:

- a) Om uppgifter saknas som hindrar en verifierare från att erhålla den bevisning som krävs för att minska verifieringsrisken till den nivå som krävs för att erhålla rimlig säkerhet.
- b) Om övervakningsplanen inte har godkänts av den behöriga myndigheten.
- c) Om övervakningsplanen inte ger tillräcklig information eller är tillräckligt tydlig för att dra en slutsats av verifieringen.
- d) Om verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören inte har gjort tillräckliga uppgifter tillgängliga för att verifieraren ska kunna utföra verifieringen.

Artikel 29

Hantering av kvarvarande avvikelser som inte är väsentliga

1. Verifieraren ska i relevanta fall bedöma om verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören har korrigerat de avvikelser som beskrivs i verifieringsrapporten för den föregående övervakningsperioden enligt de krav på verksamhetsutövaren som avses i artikel 69.4 i förordning (EU) nr 601/2012.

Om verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören inte har korrigerat för dessa avvikelser i enlighet med artikel 69.4 i förordning (EU) nr 601/2012, ska verifieraren avgöra om detta ökar eller kan öka risken för felaktigheter.

Kontrollören ska i verifieringsrapporten ange om verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören har åtgärdat dessa avvikelser.

2. Kontrollören ska i den interna verifieringsdokumentationen ange uppgifter om hur och när identifierade avvikelser åtgärdats av verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören under verifieringen.

Artikel 30

Förbättring av övervaknings- och rapporteringsprocessen

1. Om verifieraren har identifierat områden som kan förbättras i verksamhetsutövarens eller luftfartygsoperatörens prestanda med anknytning till a–d ska kontrollören i verifieringsrapporten ge rekommendationer om förbättringar beträffande verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatörens prestanda på dessa punkter:

- a) Verksamhetsutövarens eller luftfartygsoperatörens riskbedömning.
- b) Utarbetande, dokumentation, genomförande och underhåll av datahanteringssystem och kontrollverksamhet samt utvärdering av kontrollsystemet.
- c) Utarbetande, dokumentation, genomförande och underhåll av förfaranden för datahanteringssystemet och kontrollverksamhet samt andra förfaranden som en verksamhetsutövare eller luftfartygsoperatör måste inrätta enligt förordning (EU) nr 601/2012.
- d) Övervakning och rapportering av utsläpp eller tonkilometer, även när det gäller att uppnå högre nivåer, minska riskerna och öka övervakningens och rapporteringens effektivitet.

2. Under verifieringen efter det år då rekommendationer om förbättringar gjordes i verifieringsrapporten ska verifieraren bedöma om och hur verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören har genomfört rekommendationerna om förbättringar.

Om verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören inte har genomfört dessa rekommendationer eller om de inte har genomförts korrekt, ska kontrollören bedöma effekten av detta på risken för felaktigheter och avvikelser.

Artikel 31

Förenklad verifiering av anläggningar

1. Genom undantag från artikel 21.1 kan kontrollören efter godkännande av en behörig myndighet i enlighet med andra stycket besluta att avstå från besök på platser för anläggningar, på grundval av resultatet av riskanalysen och efter att ha fastställt att alla relevanta uppgifter kan nås på distans och att de villkor för undantag från besök på plats som kommissionen fastställt är uppfyllda. Kontrollören ska utan otillbörligt dröjsmål informera verksamhetsutövaren om detta.

I sådana fall ska verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören till den behöriga myndigheten lämna en ansökan om godkännande av kontrollörens beslut att avstå från besöket.

Den behöriga myndigheten ska på grundval av en ansökan som lämnats av verksamhetsutövaren besluta om godkännande av kontrollörens beslut om att avstå från besöket med beaktande av följande:

- a) De uppgifter som kontrollören lämnat om resultatet av riskanalysen.
- b) Information om att relevanta uppgifter kan nås på distans.
- c) Bevisning för att de villkor som anges i punkt 3 inte är tillämpliga på anläggningen.
- d) Bevisning för att de villkor för undantag från besök på plats som kommissionen fastställt är uppfyllda.

2. Godkännande från den behöriga myndighet som avses i punkt 1 ska inte krävas för att avstå från besök på plats för anläggningar med låga utsläppsnivåer enligt artikel 47.2 i förordning (EU) nr 601/2012.

3. Kontrollören ska under alla omständigheter genomföra besök på plats i följande situationer:

- a) När verksamhetsutövarens utsläppsrapport verifieras för första gången av kontrollören.
- b) När kontrollören inte har genomfört ett besök på plats för de två rapporteringsperioder som närmast föregår den aktuella rapporteringsperioden.

c) När det under rapporteringsperioden har skett betydande förändringar i övervakningsplanen, inbegripet sådana som avses i artikel 15.3 eller 15.4 i förordning (EU) nr 601/2012.

Artikel 32

Förenklad kontroll för luftfartygsoperatörer

1. Genom undantag från artikel 21.1 kan kontrollören besluta att avstå från besök på plats hos aktörer som anses vara mindre utsläppskällor enligt artikel 54.1 i förordning (EU) nr 601/2012, om kontrollören, grundat på sin riskanalys, drar slutsatsen att alla relevanta uppgifter kan nås av denne på distans.

2. Om luftfartygsoperatören använder det förenklade verktyg som avses i artikel 54.2 i förordning (EU) nr 601/2012 för att fastställa bränsleförbrukningen och när de rapporterade uppgifterna har tagits fram med hjälp av dessa verktyg oberoende av eventuella synpunkter från luftfartygsoperatören, kan kontrollören på grundval av sin riskanalys besluta att inte genomföra de kontroller som avses i artiklarna 14, 16, 17.1, 17.2 och 18 i denna förordning.

Artikel 33

Förenklade verifieringsplaner

Om verifieraren använder en förenklad verifieringsplan, ska verifieraren ange motiveringar för användningen av sådana planer i den interna verifieringsdokumentationen, inklusive bevisning för att villkoren för användning av förenklade kontrollplaner har uppfyllts.

KAPITEL III

KRAV PÅ KONTROLLÖRER

Artikel 34

Sektorsspecifika ackrediteringsområden

Kontrollören ska endast utfärda en verifieringsrapport för en verksamhetsutövare eller luftfartygsoperatör som bedriver verksamhet som omfattas av bilaga I och för vilken kontrollören har beviljats ackreditering i enlighet med förordning (EG) nr 765/2008 och denna förordning.

Artikel 35

Löpande kompetensprocess

1. Kontrollören ska införa, dokumentera, genomföra och upprätthålla en kompetensprocess för att se till att all personal som sköter verifieringar är kompetenta att utföra de uppgifter som tilldelas dem.

2. Som en del av kompetensprocessen enligt punkt 1 ska kontrollören minst fastställa, dokumentera, genomföra och upprätthålla följande:

a) Allmänna kompetenskriterier för all personal som genomför verifieringar.

b) Särskilda kompetenskriterier för varje funktion i verifieringsverksamheten, i synnerhet för EU ETS-revisorer, EU ETS-revisionsledare, oberoende granskare och tekniska experter.

c) En metod för att säkerställa fortsatt kompetens samt regelbunden utvärdering av all personal som utför verifieringar.

d) En process för löpande fortbildning av den personal som utför verifieringar.

e) En process för att bedöma om kontrollörens ackreditering gäller för verifieringsuppdraget och om kontrollören har rätt kompetens samt den personal och de resurser som krävs för att utse ett verifieringsteam och fullfölja verifieringen inom den angivna tidsramen.

De kompetenskriterier som avses i led b ska vara specifika för varje ackrediteringsområde där dessa personer utför verifieringar.

Vid bedömningen av kompetens enligt led c ska kontrollören bedöma personalens kompetens enligt de kompetenskriterier som avses i leden a och b.

Den process som avses i led e ska också innefatta en process för att bedöma huruvida verifieringsteamet har den kompetens och den personal som krävs för att utföra verifieringsaktiviteter hos en viss verksamhetsutövare eller luftfartygsoperatör.

Kontrollören ska utveckla allmänna och särskilda kompetenskriterier som överensstämmer med de kriterier som anges i artikel 36.4 och artiklarna 37, 38 och 39.

3. Kontrollören ska med regelbundna intervall övervaka och bedöma det arbete som personalen utför inom ramen för verifieringarna, för att bekräfta deras fortvarande kompetens.

4. Kontrollören ska regelbundet granska den kompetensprocess som avses i punkt 1, så att följande säkerställs:

a) Att de kompetenskriterier som avses i punkt 2 a och b har utarbetats i enlighet med kompetenskraven i denna förordning.

b) Att alla frågor som kan identifieras avseende utarbetandet av de allmänna och särskilda kompetenskriterierna enligt punkt 2 a och b behandlas.

c) Att alla kraven i kompetensprocessen uppdateras och upprätthålls.

5. Kontrollören ska ha ett system för att registrera resultaten av den verksamhet som bedrivs inom ramen för den kompetensprocess som avses i punkt 1.

6. En tillräckligt kompetent utvärderare ska bedöma kompetensen hos och det arbete som utförs av EU ETS-revisor och EU ETS-revisionsledare.

För detta syfte ska den kompetente utvärderaren övervaka och bedöma dem hos verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatörens anläggning under verifieringen av rapporter, för att fastställa om de uppfyller kompetenskriterierna.

7. Om en person inte kan visa att han eller hon uppfyller de kompetenskriterier som krävs för en tilldelad specifik uppgift ska kontrollören identifiera och genomföra ytterligare utbildning eller låta personen arbeta under övervakning av en erfaren person samt följa upp individens arbete tills kontrollören anser att personen i fråga har den kompetens som krävs.

Artikel 36

Verifieringsteam

1. För varje enskilt kontrolluppdrag ska kontrollören utse ett verifieringsteam som kan utföra den verifiering som avses i kapitel II.

2. Verifieringsteamet ska bestå av minst en EU ETS-revisionsledare och, om det krävs enligt kontrollörens slutsatser under den bedömning som avses i artikel 8.1 e och enligt den strategiska analysen, ett lämpligt antal EU ETS-revisorer och tekniska experter.

3. För den oberoende granskningen av verifieringen som rör ett enskilt verifieringsuppdrag ska kontrollören utse en oberoende granskare som inte får ingå i verifieringsteamet.

4. Varje medlem av verifieringsteamet ska

a) veta och förstå hur deras roll i verifieringsprocessen ser ut,

b) kunna kommunicera effektivt på det språk som krävs för att utföra sina särskilda uppgifter.

5. I verifieringsteamet ska det finnas minst en person som har den tekniska kompetens och den förståelse som krävs för

att bedöma särskilda aspekter av teknisk övervakning och rapportering av de verksamheter som avses i bilaga I och som bedrivs på anläggningen eller hos luftfartygsoperatören, och minst en person som kan kommunicera på det språk som krävs för att verifiera en verksamhetsutövares eller en luftfartygsoperatörs rapport i den medlemsstat där kontrollören utför verifieringen.

6. Om verifieringsteamet består av en enda person måste den här personen uppfylla alla kompetenskrav för EU ETS-revisor och EU ETS-revisionsledare samt de krav som anges i punkterna 4 och 5.

Artikel 37

Kompetenskrav för EU ETS-revisor och EU ETS-revisionsledare

1. En EU ETS-revisor ska ha rätt kompetens för att utföra verifieringen. EU ETS-revisorn ska minst ha följande kompetens:

a) Kunskaper om direktiv 2003/87/EG, förordning (EU) nr 601/2012, denna förordning, relevanta normer och tillämpliga riktlinjer samt annan relevant lagstiftning, inklusive relevanta riktlinjer och lagstiftning som utfärdats av den medlemsstat där kontrollören ska genomföra en verifiering.

b) Kunskaper och erfarenheter av granskning av data, och annan information, inklusive följande:

i) Metoder för granskning av data, och annan information, inklusive tillämpning av väsentlighetsnivån och bedömning av graden av väsentlighet hos felaktigheter.

ii) Analys av de inneboende riskerna och kontrollriskerna.

iii) Provtagningsteknik för insamling av provuppgifter och granskning av kontrollverksamhet.

iv) Bedömning av data- och informationshanteringssystem, IT-system, datahanteringssystem, kontrollverksamhet, kontrollsystem samt förfaranden för kontrollverksamhet.

c) Förmåga att utföra verifiering av en rapport från en verksamhetsutövare eller luftfartygsoperatör i enlighet med kapitel II.

d) Kunskap om och erfarenhet av sektorsspecifik teknisk övervakning och rapportering som är relevant för omfattningen av den verksamhet som avses i bilaga I, inom det område där granskaren av utsläppshandel utför verifiering.

2. En EU ETS-revisionsledare ska uppfylla kompetenskraven för EU ETS-revisor och ska ha visat att han eller hon har den kompetens som krävs för att leda ett verifieringsteam och ansvara för verifieringsaktiviteterna enligt denna förordning.

Artikel 38

Kompetenskrav för oberoende granskare

1. Den oberoende granskaren ska ha lämplig behörighet för att granska utkastet till verifieringsrapporten och den interna verifieringsdokumentationen enligt artikel 25.

2. Den oberoende granskaren ska uppfylla de kompetenskrav för en EU ETS-revisionsledare som avses i artikel 37.2.

3. Den oberoende granskaren ska ha den kompetens som krävs för att analysera uppgifterna och bekräfta att de är fullständiga och korrekta, ifrågasätta brist på information eller motsägelsefulla uppgifter samt kontrollera kedjor av uppgifter för att bedöma om den interna verifieringsdokumentationen är fullständig och om den ger tillräcklig information för att stödja utkastet till kontrollrapport.

Artikel 39

Tekniska experter

1. Vid verifieringar får kontrollören använda sig av tekniska experter för att tillhandahålla detaljerad kunskap och sakkunskap inom särskilda områden, för att bistå EU ETS-revisorn och EU ETS-revisionsledaren när de utför sina verifieringar.

2. Om den oberoende granskaren inte har kompetens att bedöma en viss aspekt i verifieringsprocessen ska kontrollören begära hjälp av en teknisk expert.

3. Den tekniske experten ska ha den kompetens och sakkunskap som krävs för att stödja EU ETS-revisorn och EU ETS-revisionsledaren eller, vid behov, den oberoende granskaren på ett effektivt sätt inom det område där deras kunskaper begärs. Dessutom ska de tekniska experterna ha tillräcklig förståelse av de färdigheter som krävs enligt artikel 37.1 a–c.

4. De tekniska experterna ska utföra specificerade uppgifter under ledning och fullt ansvar av EU ETS-revisionsledaren i det verifieringsteam som den tekniska experten tillhör eller av den oberoende granskaren.

Artikel 40

Förfaranden vid verifiering

1. Kontrollören ska inrätta, dokumentera, genomföra och upprätthålla ett eller flera förfaranden för verifieringsaktiviteter

enligt beskrivningen i kapitel II och de förfaranden och processer som krävs enligt bilaga II. Vid införande och genomförande av dessa förfaranden och processer ska kontrollören utföra verksamheten enligt den harmoniserade standard som avses i bilaga II.

2. Kontrollören ska utforma, dokumentera, införa och upprätthålla ett kvalitetsledningssystem för att säkerställa följdriktighet i utveckling, genomförande, förbättring och utvärdering av de förfaranden och processer som avses i punkt 1 i enlighet med den harmoniserade standard som avses i bilaga II.

Artikel 41

Dokumentation och kommunikation

1. Kontrollören ska upprätta dokumentation över personalens kompetens och opartiskhet, för att visa att denna förordning har följts.

2. Kontrollören ska regelbundet göra information tillgänglig för verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören och andra relevanta parter i enlighet med den harmoniserade standard som avses i bilaga II.

3. Kontrollören ska säkerställa sekretesskydd av de uppgifter som erhållits vid verifieringen i enlighet med den harmoniserade standard som avses i bilaga II.

Artikel 42

Opertiskhet och oberoende

1. Kontrollören ska vara oberoende av verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören och bedriva sin verifieringsverksamhet opartiskt.

Därför ska kontrollören eller någon annan del av samma juridiska person inte vara en verksamhetsutövare eller luftfartygsoperatör, ägare av en verksamhetsutövare eller luftfartygsoperatör eller ägas av en sådan och kontrollören får inte ha några förbindelser med verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören som kan inverka på oberoendet och opartiskheten. Kontrollören ska också vara oberoende av organ som handlar med utsläppsrätter inom ramen för det system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser som inrättats i enlighet med artikel 19 i direktiv 2003/87/EG.

2. Kontrollören ska vara organiserad på ett sådant sätt att dennes objektivitet, oberoende och opartiskhet skyddas. För tillämpning av denna förordning ska de relevanta krav som fastställs i den harmoniserade standard som avses i bilaga II gälla.

3. Kontrollören ska inte utföra kontroller av en verksamhetsutövare eller luftfartygsoperatör som innebär en oacceptabel risk för kontrollörens opartiskhet eller som skapar en intressekonflikt. Kontrollören får inte använda personal eller kontraktsanställda vid verifiering av en rapport från en verksamhetsutövare eller luftfartygsoperatör som medför en faktisk eller potentiell intressekonflikt. Kontrollören ska också se till att verksamhet som bedrivs av personal eller organisationer inte påverkar kontrollens sekretess, objektivitet, oberoende och opartiskhet.

En oacceptabel risk för opartiskhet eller en intressekonflikt enligt första stycket första meningen ska anses uppstå i bl.a. följande fall:

- a) När en kontrollör eller någon annan del av samma juridiska person tillhandahåller konsulttjänster för att utveckla en del av den övervaknings- och rapporteringsprocess som beskrivs i den övervakningsplan som godkänts av den behöriga myndigheten, inbegripet utveckling av övervakningsmetoden, utarbetande av rapporter från verksamhetsutövare eller luftfartygsoperatörer och utarbetande av övervakningsplanen.
- b) När en kontrollör eller någon annan del av samma juridiska person tillhandahåller tekniskt stöd för att utveckla eller upprätthålla de system som införts för att övervaka och rapportera utsläpp och uppgifter om tonkilometer.

4. En intressekonflikt för kontrollören när det gäller förhållandet mellan denne och en verksamhetsutövare eller en luftfartygsoperatör ska anses uppstå i bl.a. följande fall:

- a) När förhållandet mellan kontrollören och verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören bygger på gemensamt ägande, gemensam förvaltning, gemensam ledning eller personal, delade resurser, gemensamma finanser och gemensamma avtal eller marknadsföringsåtgärder.
- b) När verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören har fått rådgivning enligt punkt 3 a eller tekniskt stöd enligt punkt 3 b av ett samrådsorgan, ett organ för teknisk hjälp eller annan organisation som har förbindelser med kontrollören och detta äventyrar kontrollörens opartiskhet.

För tillämpning av led b ska kontrollörens opartiskhet anses vara äventyrad om förbindelserna mellan kontrollören och samrådsorganet, organet för teknisk hjälp eller någon annan organisation bygger på gemensamt ägande, gemensam förvaltning, gemensam ledning eller personal, delade resurser, gemensamma finanser, gemensamma avtal eller marknadsföringsåtgärder och gemensam betalning av försäljningsprovision eller andra incitament för nya kunder.

5. Kontrollören får inte lägga ut den oberoende granskningen och utfärdandet av kontrollrapporten på entreprenad. För tillämpning av denna förordning ska kontrollörer som lägger ut andra verifieringsaktiviteter på entreprenad uppfylla de relevanta krav som fastställs i den harmoniserade standard som avses i bilaga II.

Dock ska inte ingåendet av avtal med individer om att utföra verifieringsaktiviteter betraktas som att lägga ut verifieringsverksamhet på entreprenad enligt första stycket, om kontrollören när denne ingår dessa avtal uppfyller de relevanta krav som fastställs i den harmoniserade standard som avses i bilaga II.

6. Kontrollören ska införa, dokumentera, genomföra och upprätthålla ett förfarande för att garantera att kontrollören, delar av samma juridiska person som kontrollören, andra organisationer som avses i punkt 4 och all personal och alla kontraktsanställda som deltar i kontrollen fortlöpande är opartiska och oberoende. Denna process ska omfatta en mekanism för att garantera kontrollörens opartiskhet och oberoende och ska uppfylla de relevanta krav som fastställs i den harmoniserade standard som avses i bilaga II.

KAPITEL IV

ACKREDITERING

Artikel 43

Ackreditering

En kontrollör som utfärdar en verifieringsrapport till en verksamhetsutövare eller luftfartygsoperatör ska vara ackrediterad av ett nationellt ackrediteringsorgan för de verksamheter som avses i bilaga I för vilka kontrollören utför en verifiering av en verksamhetsutövares eller luftfartygsoperatörs rapport.

Artikel 44

Ackrediteringens syfte

Under ackrediteringsförfarandet och tillsynen av ackrediterade kontrollörer ska de nationella ackrediteringsorganen bedöma huruvida kontrollören och dess personal som utför verifieringsaktiviteter

- a) har kompetens att utföra verifiering av rapporter från verksamhetsutövare eller luftfartygsoperatörer i enlighet med denna förordning,
- b) utför verifiering av rapporter från verksamhetsutövare eller luftfartygsoperatörer i enlighet med denna förordning,

c) uppfyller de krav som avses i kapitel III.

Artikel 45

Ansökan om ackreditering

1. Alla juridiska personer och andra rättsliga enheter kan ansöka om ackreditering i enlighet med artikel 5.1 i förordning (EG) nr 765/2008 och bestämmelserna i detta kapitel.

Ansökan om ackreditering ska innehålla den information som krävs på grundval av den harmoniserade standard som avses i bilaga III.

2. Förutom den information som avses i punkt 1 ska den sökande innan den bedömning som avses i artikel 44 påbörjas även göra följande uppgifter tillgängliga för det nationella ackrediteringsorganet:

- a) Alla uppgifter som begärs av det nationella ackrediteringsorganet.
- b) Förfaranden för och information om de processer som avses i artikel 40.1 och information om det kvalitetsledningssystem som avses i artikel 40.2.
- c) De kompetenskriterier som avses i artikel 35.2 a och b, resultaten av den kompetensprocess som avses i artikel 35 samt annan relevant dokumentation om kompetensen hos alla personal som arbetar med verifieringarna.
- d) Information om processen för att garantera upprätthållande av opartiskhet och det fortlöpande oberoendet som avses i artikel 42.6, inbegripet relevanta register över den sökandes och dennes personals opartiskhet och oberoende.
- e) Information om tekniska experter och nyckelpersoner som arbetar med verifiering av rapporter från verksamhetsutövare eller luftfartygsoperatörer.
- f) Systemet och processen för att säkerställa ändamålsenlig intern verifieringsdokumentation.
- g) Andra relevanta register som avses i artikel 41.1.

Artikel 46

Förberedelse inför bedömning

1. Under förberedelserna av den bedömning som avses i artikel 44 ska varje nationellt ackrediteringsorgan ta hänsyn till komplexiteten hos såväl det ackrediteringsområde för vilket kontrollören ansökt om ackreditering som det kvalitetsledningssystem som avses i artikel 40.2, de förfaranden och den information om processer som avses i artikel 40.1 och de geografiska områden där kontrollören utför eller planerar att utföra kontroller.

2. För tillämpning av denna förordning ska det nationella ackrediteringsorganet uppfylla de minimikrav som fastställs i den harmoniserade standard som avses i bilaga III.

Artikel 47

Bedömning

1. Det bedömarlag som avses i artikel 57 ska minst genomföra följande inom ramen för den bedömning som avses i artikel 44:

- a) En granskning av alla relevanta dokument och register som avses i artikel 45.

- b) Ett besök på plats hos den sökande för att granska ett representativt urval av den interna verifieringsdokumentationen och bedöma genomförandet av den sökandes kvalitetsledningssystem och de förfaranden och processer som avses i artikel 40.

- c) En fältbedömning vid ett representativt urval från det begärda ackrediteringsområdet och prestanda och kompetens hos ett representativt urval av den sökandes personal som deltar i verifieringen av rapporten från verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören, för att säkerställa att personalen arbetar i enlighet med denna förordning.

Vid utförandet av dessa verksamheter ska bedömarlaget uppfylla de krav som fastställs i den harmoniserade standard som avses i bilaga III.

2. Bedömarlaget ska rapportera resultaten och avvikelserna till den sökande i enlighet med de krav som fastställs i den harmoniserade standard som avses i bilaga III och begära att den sökande svarar på de rapporterade avvikelserna och bristerna i enlighet med bestämmelserna i bilaga III.

3. Den sökande ska vidta korrigerade åtgärder för att avhjälpa alla rapporterade avvikelser i enlighet med punkt 2 och i sitt svar till bedömarlagets rapporterade avvikelser och brister, visa vilka åtgärder som vidtas eller kommer att vidtas inom den tidsram som fastställts av det nationella ackrediteringsorganet för att åtgärda identifierade brister och avvikelser.

4. Det nationella ackrediteringsorganet ska granska den sökandes svar och kommentarer till avvikelserna som den sökande lämnar i enlighet med punkt 3.

Om det nationella ackrediteringsorganet anser att den sökandes svar är otillräckligt eller icke-ändamålsenligt ska organet begära ytterligare information eller åtgärder från den sökande. Dessutom kan det nationella ackrediteringsorganet begära bevisning för att de åtgärder som vidtagits genomförts på ett effektivt sätt eller genomföra en uppföljande bedömning för att bedöma effektiviteten hos de korrigerande åtgärderna.

Artikel 48

Beslut om ackreditering och ackrediteringsbevis

1. Det nationella ackrediteringsorganet ska beakta de krav som fastställts i den harmoniserade standard som avses i bilaga III när det förbereder för och fattar beslut om huruvida en sökandes ackreditering ska beviljas, utvidgas eller förnyas.

2. När det nationella ackrediteringsorganet har beslutat att bevilja, utvidga eller förnya en sökandes ackreditering ska organet utfärda ett ackrediteringsintyg till kontrollören.

Ackrediteringsbeviset ska minst innehålla den information som krävs på grundval av den harmoniserade standard som avses i bilaga III.

Ackrediteringsbeviset ska gälla för en period på högst fem år efter den dag då det nationella ackrediteringsorganet utfärdade beviset.

Artikel 49

Tillsyn

1. Det nationella ackrediteringsorganet ska genomföra en årlig tillsyn av varje kontrollör som det har utfärdat ett ackrediteringsbevis till.

Tillsynen ska minst bestå av

- a) ett besök på plats hos kontrollören för att granska det som avses i artikel 47.1 b.
- b) Bevitning av utförande och kompetens hos ett representativt urval av kontrollörens personal i enlighet med artikel 47.1 c.

2. Det nationella ackrediteringsorganet ska genomföra den första tillsynen av en kontrollör i enlighet med punkt 1 senast 12 månader efter den dag då ackrediteringsbeviset utfärdades.

3. Det nationella ackrediteringsorganet ska utarbeta en tillsynsplan för varje kontrollör på ett sätt som gör det möjligt att göra representativa urval inom området för den ackreditering som ska bedömas, i enlighet med de krav som fastställs i den harmoniserade standard som avses i bilaga III.

4. På grundval av resultaten från den övervakning som avses i punkt 1 ska det nationella ackrediteringsorganet bekräfta fortsatt ackreditering.

5. När en kontrollör genomför en verifiering i en annan medlemsstat kan det nationella ackrediteringsorganet som har ackrediterat kontrollören be det nationella ackrediteringsorganet i den medlemsstat där kontrollen utförs att utföra tillsyn för dess räkning och under dess ansvar.

Artikel 50

Förnyad bedömning

1. Innan ackrediteringsbeviset löper ut ska det nationella ackrediteringsorganet genomföra en förnyad bedömning av den kontrollör till vilken det utfärdat ett ackrediteringsbevis, för att fastställa om ackrediteringsbevisets giltighet kan förlängas.

2. Det nationella ackrediteringsorganet ska utarbeta en plan för förnyad bedömning av varje kontrollör på ett sätt som gör det möjligt att göra representativa urval inom området för den ackreditering som ska bedömas. Vid planeringen och genomförandet av bedömningen ska det nationella ackrediteringsorganet uppfylla de krav som fastställs i den harmoniserade standard som avses i bilaga III.

Artikel 51

Extraordinär bedömning

1. Det nationella ackrediteringsorganet får när som helst genomföra en extraordinär bedömning av kontrollören för att bedöma om huruvida kontrollören uppfyller kraven i denna förordning.

2. För att de nationella ackrediteringsorganen ska kunna bedöma behovet av en extraordinär bedömning ska kontrollören genast informera det nationella ackrediteringsorganet om alla väsentliga förändringar i fråga om status och verksamhet som är relevanta för ackrediteringen. Väsentliga förändringar ska innefatta de ändringar som nämns i den harmoniserade standard som avses i bilaga III.

Artikel 52

Utökad ackreditering

Det nationella ackrediteringsorganet ska efter en ansökan från en kontrollör om utökning av en redan beviljad ackreditering, vidta nödvändiga åtgärder för att avgöra huruvida kontrollören uppfyller kraven i artikel 44 för den begärda utvidgningen av området för ackreditering.

Artikel 53

Administrativa åtgärder

1. Det nationella ackrediteringsorganet kan upphäva, återkalla eller begränsa omfattningen av en ackreditering av en kontrollör som inte uppfyller kraven i denna förordning.

Det nationella ackrediteringsorganet ska upphäva, återkalla eller begränsa omfattningen av dess ackreditering av en kontrollör om kontrollören begär detta.

Det nationella ackrediteringsorganet ska införa, dokumentera, genomföra och upprätthålla ett förfarande för tillfälligt upphävande av ackreditering, återkallande av ackreditering och begränsning av ackrediteringens omfattning.

2. Det nationella ackrediteringsorganet ska upphäva ackrediteringen eller begränsa ackrediteringens omfattning om något av följande inträffar:

- a) Kontrollören har gjort sig skyldig till en allvarlig överträdelse av denna förordning.
- b) Kontrollören har konsekvent och vid upprepade tillfällen underlåtit att uppfylla kraven i denna förordning.
- c) Kontrollören har överträtt andra specifika villkor som fastställts av det nationella ackrediteringsorganet.

3. Det nationella ackrediteringsorganet ska återkalla ackrediteringen om följande inträffar:

- a) Kontrollören har underlåtit att åtgärda orsaken till ett beslut om att upphäva ackrediteringsbeviset.
- b) Någon person inom kontrollörens högsta ledning har dömts för bedrägeri.
- c) Kontrollören har avsiktligt lämnat oriktiga uppgifter.

4. Ett nationellt ackrediteringsorgans beslut om att upphäva, återkalla eller begränsa omfattningen av en ackreditering i enlighet med punkterna 2 och 3 ska kunna överklagas.

Medlemsstaterna ska inrätta förfaranden för behandling av sådana överklaganden.

5. Ett nationellt ackrediteringsorgans beslut om att upphäva, återkalla eller begränsa omfattningen av en ackreditering ska börja gälla omedelbart efter det att kontrollören har meddelats om detta.

Det nationella ackrediteringsorganet ska direkt avsluta ett upphävande av ett ackrediteringsbevis när det har fått tillräcklig information och är övertygat om att kontrollören uppfyller kraven i denna förordning.

KAPITEL V

KRAV PÅ ACKREDITERINGSORGAN FÖR ACKREDITERING AV KONTROLLÖRER FÖR UTSLÄPPSHANDEL

Artikel 54

Det nationella ackrediteringsorganet

1. De uppgifter som är relaterade till ackreditering i enlighet med denna förordning ska utföras av ett nationellt ackrediteringsorgan som utsetts i enlighet med artikel 4.1 i förordning (EG) nr 765/2008.

2. Om en medlemsstat beslutar om att tillåta certifiering av kontrollörer som är fysiska personer, i enlighet med denna förordning, ska uppgifter relaterade till certifieringen av dessa kontrollörer anförtros en nationell myndighet som inte är densamma som det nationella ackrediteringsorganet som utsetts i enlighet med artikel 4.1 i förordning (EG) nr 765/2008.

3. Om en medlemsstat beslutar att utnyttja den möjlighet som anges i punkt 2, ska den se till att den berörda nationella myndigheten uppfyller kraven i denna förordning, inbegripet kraven i artikel 70, och tillhandahåller skriftlig bevisning i enlighet med artikel 5.2 i förordning (EG) nr 765/2008.

4. Det nationella ackrediteringsorganet ska vara medlem i det organ som erkänts enligt artikel 14 i förordning (EG) nr 765/2008.

5. Det nationella ackrediteringsorganet ska vara anförtrott att hantera ackrediteringen som en offentlig verksamhet och ha ett formellt erkännande från medlemsstaten, om ackrediteringen inte hanteras direkt av de offentliga myndigheterna.

6. För tillämpning av denna förordning ska det nationella ackrediteringsorganet utföra sina uppgifter i enlighet med krav som fastställs i den harmoniserade standard som avses i bilaga III.

Artikel 55

Gränsöverskridande ackreditering

Om medlemsstaten anser att det inte är ekonomiskt meningsfullt eller hållbart att utse ett nationellt ackrediteringsorgan eller att tillhandahålla ackrediteringstjänster i den betydelse som avses i artikel 15 i direktiv 2003/87/EG ska medlemsstaten anläta ett nationellt ackrediteringsorgan i en annan medlemsstat.

Den berörda medlemsstaten ska informera kommissionen och andra medlemsstater om detta.

Artikel 56

Oberoende och opartiskhet

1. Det nationella ackrediteringsorganet ska vara organiserat på så sätt att det är helt oberoende av de kontrollörer det bedömer och helt opartiskt då det utför sin ackrediteringsverksamhet.

2. Därför får det nationella ackrediteringsorganet inte bedriva verksamhet eller erbjuda tjänster som kontrollörer tillhandahåller eller erbjuda kommersiella konsulttjänster, äga aktier eller i övrigt ha ett finansiellt intresse eller ett ledningsansvar i eller hos en kontrollör.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 54.2 ska det nationella ackrediteringsorganets organisation, ansvar och uppgifter vara klart åtskilda från organisationen av och det ansvar och de uppgifter som åligger den behöriga myndigheten och andra nationella myndigheter.

4. Det nationella ackrediteringsorganet ska fatta alla slutgiltiga beslut som rör ackrediteringen av kontrollörer.

Det nationella ackrediteringsorganet kan dock lägga ut viss verksamhet på entreprenad, om inte annat följer av de krav som fastställs i den harmoniserade standard som avses i bilaga III.

*Artikel 57***Bedömarlag**

1. Det nationella ackrediteringsorganet ska utse ett bedömarlag för varje enskild bedömning.

2. Bedömarlaget ska bestå av en bedömningsledare och, där så krävs, ett lämpligt antal bedömare eller tekniska experter för ett visst ackrediteringsområde.

I bedömningsgruppen ska det finnas minst en person som har kunskap om övervakning och rapportering av utsläpp av växthusgaser i enlighet med förordning (EU) nr 601/2012 som är relevant för ackrediteringsområdet och den kompetens och förståelse som krävs för att bedöma verksamheter, för att kontrollera anläggningar eller luftfartygsoperatörer inom det berörda ackrediteringsområdet, och det ska finnas minst en person med kunskap om relevanta nationella regler och riktlinjer.

*Artikel 58***Kompetenskrav för bedömare**

1. En bedömare ska ha kompetens att utföra de åtgärder som krävs enligt kapitel IV vid bedömningen av en kontrollör. Bedömaren ska därför

a) uppfylla de krav som fastställs i den harmoniserade standard enligt förordning (EG) nr 765/2008 som avses i bilaga III,

b) ha kunskaper om direktiv 2003/87/EG, förordning (EU) nr 601/2012, denna förordning, relevanta normer, tillämpliga riktlinjer och annan relevant lagstiftning,

c) ha kunskaper om sådan granskning av data och annan information som avses i artikel 37.1 b, erhållen genom utbildning eller tillgång till en person med sådan kunskap och erfarenhet av granskning av data och information.

2. En bedömningsledare ska uppfylla kompetenskraven enligt punkt 1 och ska ha uppvisat kompetens för att leda ett bedömarlag och ansvara för att genomföra en bedömning i enlighet med denna förordning.

3. Interna granskare och personer som beslutar om beviljande, utvidgning eller förnyelse av en ackreditering ska utöver kompetenskraven i punkt 1 ha tillräckliga kunskaper och erfarenheter för att kunna utvärdera ackrediteringen.

*Artikel 59***Tekniska experter**

1. Det nationella ackrediteringsorganet får ta med tekniska experter i bedömarlaget som ska tillhandahålla detaljerad sakkunskap inom ett särskilt område som krävs till stöd för bedömningsledaren och bedömaren.

2. Den tekniska experten ska ha den kompetens som krävs för att ge effektivt stöd åt bedömningsledaren och bedömaren inom det efterfrågade området. Dessutom ska den tekniska experten

a) ha kunskaper om direktiv 2003/87/EG, förordning (EU) nr 601/2012, denna förordning, relevanta normer, tillämpliga riktlinjer och annan relevant lagstiftning,

b) ha tillräcklig insikt i verifieringsaktiviteter.

3. Den tekniska experten ska genomföra specificerade uppgifter under ledning och fullt ansvar av bedömningsledaren i det berörda bedömarlaget.

*Artikel 60***Förfaranden**

Det nationella ackrediteringsorganet ska uppfylla de krav som fastställs enligt artikel 8 i förordning (EG) nr 765/2008.

*Artikel 61***Klagomål**

Om klagomål inkommer till det nationella ackrediteringsorganet avseende kontrollören från den behöriga myndigheten, verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören eller andra berörda parter, ska det nationella ackrediteringsorganet inom en rimlig tidsperiod göra följande:

a) Besluta om klagomålets giltighet.

b) Säkerställa att den berörda kontrollören ges tillfälle att lämna in sina kommentarer.

c) Vidta lämpliga åtgärder för att bemöta klagomålet.

d) Registrera klagomålet och de åtgärder som vidtagits.

e) Lämna ett svar till den klagande.

*Artikel 62***Register och dokumentation**

Det nationella ackrediteringsorganet ska föra register över alla personer som är involverade i ackrediteringsprocessen. Registret ska omfatta relevanta kvalifikationer, relevant utbildning, erfarenhet, opartiskhet och den kompetens som krävs för att uppfylla kraven i denna förordning.

Artikel 63

Tillgång till information och sekretesskydd

1. Det nationella ackrediteringsorganet ska regelbundet göra tillgängligt och uppdatera den information som inhämtats under ackrediteringsverksamheten.

2. I enlighet med artikel 8.4 i förordning (EG) nr 765/2008 ska det nationella ackrediteringsorganet ha rutiner som säkerställer att den information som inkommit i samband med ackrediteringsverksamheten i tillämpliga fall behandlas konfidentiellt.

Artikel 64

Referentbedömning

1. De nationella ackrediteringsorganen ska regelbundet genomgå en referentbedömning.

Referentbedömningen ska organiseras av det organ som erkänts enligt artikel 14 i förordning (EG) nr 765/2008.

2. Det organ som erkänts enligt artikel 14 i förordning (EG) nr 765/2008 ska använda sig av lämpliga kriterier för referentbedömning och en effektiv och oberoende bedömningsprocess för att bedöma följande:

- a) Om det nationella ackrediteringsorgan som är föremål för referentbedömning har genomfört ackrediteringsverksamheten enligt kapitel IV.
- b) Om det nationella ackrediteringsorgan som är föremål för referentbedömning uppfyller de krav som fastställs i detta kapitel.

Kriterierna för referentbedömning ska omfatta kompetenskrav för de personer och grupper som utför referentbedömning, vilka är specifika för det system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser som fastställs i direktiv 2003/87/EG.

3. Det organ som erkänts enligt artikel 14 i förordning (EG) nr 765/2008 ska offentliggöra och meddela resultatet av referentbedömningen av det nationella ackrediteringsorganet till kommissionen, de nationella myndigheter som ansvarar för nationella ackrediteringsorgan i medlemsstaterna och den behöriga myndighet i medlemsstaterna eller den kontaktpunkt som avses i artikel 69.2.

4. Om ett nationellt ackrediteringsorgan har klarat av en referentbedömning som genomförts av det organ som erkänts enligt artikel 14 i förordning (EG) nr 765/2008 före denna förordnings ikraftträdande, och utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i punkt 1, ska det nationella ackrediteringsorganet undantas från kravet på att genomgå en ny referentbedömning efter ikraftträdandet av denna förordning om det kan visa att det efterlever kraven i denna förordning.

För detta ändamål ska det berörda nationella ackrediteringsorganet lämna in en ansökan och relevant bevisning till det organ som erkänts enligt artikel 14 i förordning (EG) nr 765/2008.

Det organ som erkänts enligt artikel 14 i förordning (EG) nr 765/2008 ska besluta om villkoren för att bevilja ett undantag är uppfyllda.

Undantaget ska gälla under en period på högst tre år från dagen för anmälan av beslutet till det nationella ackrediteringsorganet.

5. Den nationella myndighet som i enlighet med artikel 54.2 ansvarar för uppgifter som är relaterade till certifiering av kontrollörer som är fysiska personer i enlighet med denna förordning ska ha lika hög trovärdighet som nationella ackrediteringsorgan som har klarat av en referentbedömning.

För detta ändamål ska den berörda medlemsstaten omedelbart efter sitt beslut om att ge den nationella myndigheten befogenhet att utföra certifiering förse kommissionen och de andra medlemsstaterna med all relevant skriftlig bevisning. Den nationella myndigheten får inte certifiera kontrollörer i enlighet med denna förordning innan den berörda medlemsstaten tillhandahåller den skriftliga bevisningen.

Den berörda medlemsstaten ska regelbundet granska hur väl den nationella myndigheten fungerar med avsikten att se till att den nationella myndigheten fortsätter att ha lika hög trovärdighet, och hålla kommissionen informerad om detta.

Artikel 65

Korrigerande åtgärder

1. Medlemsstaterna ska regelbundet övervaka sina nationella ackrediteringsorgan för att säkerställa att de fortsätter att uppfylla kraven i denna förordning, med beaktande av resultaten av sådan referentbedömning som utförs i enlighet med artikel 64.

2. Om ett nationellt ackrediteringsorgan inte uppfyller kraven eller underlåter att uppfylla sina skyldigheter enligt denna förordning, ska den berörda medlemsstaten vidta lämpliga åtgärder för att avhjälpa detta, alternativt säkerställa att sådana åtgärder vidtas, och informera kommissionen om detta.

Artikel 66

Ömsesidigt erkännande av kontrollörer

1. Medlemsstaterna ska godkänna likvärdigheten av de tjänster som erbjuds av de nationella ackrediteringsorgan som har klarat av en referentbedömning. Medlemsstaterna ska godta ackrediteringsbevisen för kontrollörer som är ackrediterade av sådana nationella ackrediteringsorgan och respektera dessa kontrollörers rättigheter att utföra kontroller inom sina ackrediteringsområden.

2. Om ett nationellt ackrediteringsorgan inte har genomgått en fullständig referentbedömning före den 31 december 2014 ska medlemsstaterna godta ackrediteringsbevisen för kontrollörer som är ackrediterade av det nationella ackrediteringsorganet under förutsättning att det organ som erkänts enligt artikel 14 i förordning (EG) nr 765/2008 har inlett en referentbedömning av det nationella ackrediteringsorganet och inte har konstaterat att organet brister i efterlevnad av denna förordning.

3. När kontrollörer certifieras av en nationell myndighet som avses i artikel 54.2 ska medlemsstaterna godta det bevis som utfärdats av denna myndighet och respektera dessa kontrollörers rättigheter att utföra kontroller inom sina certifieringsområden.

Artikel 67

Övervakning av tjänster

Om en medlemsstat under en tillsyn som utförts i enlighet med artikel 31.4 i direktiv 2006/123/EG har fastställt att en kontrollör inte följer denna förordning ska den behöriga myndigheten eller det nationella ackrediteringsorganet i den medlemsstaten informera det nationella ackrediteringsorganet som har ackrediterat kontrollören.

Det nationella ackrediteringsorganet som har ackrediterat kontrollören ska betrakta denna information som ett klagomål i den betydelse som avses i artikel 61 och ska vidta lämpliga åtgärder och lämna ett svar till den behöriga myndigheten eller det nationella ackrediteringsorganet i enlighet med artikel 72.2 andra stycket.

Artikel 68

Elektroniskt datautbyte och användning av automatiska system

1. Medlemsstaterna får kräva att kontrollörerna använder elektroniska mallar eller särskilda filformat för kontrollrapporter enligt artikel 74.1 i förordning (EU) nr 601/2012.

2. Standardiserade elektroniska mallar eller specifikationer för filformat kan göras tillgängliga för att skapa verifieringsrapporter och för andra typer av kommunikation mellan verksamhetsutövaren, luftfartygsoperatören, kontrollören, den behöriga myndigheten och det nationella ackrediteringsorganet enligt artikel 74.2 i förordning (EU) nr 601/2012.

KAPITEL VI

INFORMATIONsutBYTE

Artikel 69

Informationsutbyte och kontaktpunkter

1. Medlemsstaten ska inrätta ett effektivt utbyte av lämplig information och ett effektivt samarbete mellan det nationella ackrediteringsorganet eller, i tillämpliga fall, den nationella myndighet som certifierar kontrollörer och den behöriga myndigheten.

2. Om mer än en behörig myndighet utsetts i en medlemsstat enligt artikel 18 i direktiv 2003/87/EG ska medlemsstaten utse en av dessa myndigheter som kontaktpunkt med ansvar för informationsutbytet, för samordningen av arbetet enligt punkt 1 och för den verksamhet som avses i detta kapitel.

Artikel 70

Arbetsprogram för ackreditering och verksamhetsberättelse

1. Senast den 31 december varje år ska det nationella ackrediteringsorganet göra tillgängligt för den behöriga myndigheten och varje berörd medlemsstat ett arbetsprogram som innehåller en lista över de kontrollörer det ackrediterat och vilka i enlighet med artikel 76 har anmält till det nationella ackrediteringsorganet att de har för avsikt att utföra verifieringar i de medlemsstaterna. Arbetsprogrammet för ackreditering ska minst innehålla följande uppgifter för varje kontrollör:

- Förväntad tid och plats för verifieringsuppdrag.
- Information om aktiviteter som det nationella ackrediteringsorganet har planerat vidta för kontrollören, särskilt övervakning och förnyade bedömningar.
- Datum för planerade bedömningar som ska utföras av det nationella ackrediteringsorganet för att bedöma kontrollören, inklusive adress till och kontaktuppgifter för de verksamhetsutövare eller luftfartygsoperatörer som kommer att besökas vid bedömningen.
- Information om huruvida det nationella ackrediteringsorganet har begärt att det nationella ackrediteringsorganet i den medlemsstat där kontrollören utför ett verifieringsuppdrag ska utföra övervakningen.

2. När arbetsprogrammet för ackreditering har lämnats in enligt punkt 1 ska den behöriga myndigheten inkomma med alla relevanta uppgifter till det nationella ackrediteringsorganet, inbegripet de relevanta nationella lagar och riktlinjer som ska tillämpas.

3. Senast den 1 juni varje år ska det nationella ackrediteringsorganet göra tillgänglig en verksamhetsberättelse för den behöriga myndigheten. Verksamhetsberättelsen ska minst innehålla följande uppgifter för varje kontrollör som har ackrediterats av det nationella ackrediteringsorganet:

- Uppgifter om ackreditering för kontrollörer som nyligen ackrediterats av det nationella ackrediteringsorganet, inklusive ackrediteringens omfattning för dessa kontrollörer.
- Alla ändringar av ackrediteringens omfattning för dessa kontrollörer.
- Sammanfattning av resultaten från övervakning och förnyade bedömningar som utförts av det nationella ackrediteringsorganet.

- d) Sammanfattning av resultaten av extraordinära bedömningar som utförts, inbegripet skälen för att genomföra sådana bedömningar.
- e) Eventuella klagomål på kontrollören som lämnats in sedan den senaste verksamhetsberättelsen och de åtgärder som vidtagits av det nationella ackrediteringsorganet.

Artikel 71

Informationsutbyte om administrativa åtgärder

Om det nationella ackrediteringsorganet har infört administrativa åtgärder för kontrollören enligt artikel 53 eller om ett tillfälligt upphävande av ackrediteringen har avslutats, eller om ett beslut om överklagande har upphävt ett nationellt ackrediteringsorgans beslut om att införa administrativa åtgärder enligt artikel 53, ska det nationella ackrediteringsorganet underrätta följande parter:

- a) Den behöriga myndigheten i den medlemsstat där kontrollören är ackrediterad.
- b) Den behöriga myndigheten och det nationella ackrediteringsorganet i varje medlemsstat där kontrollören utför verifieringsuppdrag.

Artikel 72

Den behöriga myndighetens informationsutbyte

1. Den behöriga myndigheten i den medlemsstat där kontrollören utför verifieringsuppdrag ska varje år lämna in minst följande uppgifter till det nationella ackrediteringsorgan som har ackrediterat kontrollören:

- a) Relevanta resultat från granskning av verksamhetsutövarens och luftfartygsoperatörens rapport och verifieringsrapporterna, i synnerhet om kontrollören inte efterlever kraven i denna förordning.
- b) Resultaten från tillsyn av verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören om resultaten är av betydelse för det nationella ackrediteringsorganet när det gäller övervakning och ackreditering av kontrollören eller om dessa resultat innebär att kontrollören inte efterlever kraven i denna förordning.
- c) Resultaten från utvärderingen av den interna verifieringsdokumentationen hos denna kontrollör om den behöriga myndigheten har utvärderat den interna verifieringsdokumentationen i enlighet med artikel 26.3.
- d) Klagomål som mottagits av den behöriga myndigheten och som rör kontrollören.

2. Om de uppgifter som avses i punkt 1 är bevisning för att den behöriga myndigheten har fastställt att kontrollören inte

efterlever kraven i denna förordning ska det nationella ackrediteringsorganet betrakta dessa uppgifter som ett klagomål gällande den kontrollören från den behöriga myndigheten i den betydelse som avses i artikel 61.

Det nationella ackrediteringsorganet ska vidta lämpliga åtgärder för att ta itu med detta klagomål och lämna ett svar till den behöriga myndigheten inom tre månader. I svaret till den behöriga myndigheten ska det nationella ackrediteringsorganet informera om de åtgärder som det vidtagit och, i tillämpliga fall, de administrativa åtgärder som införts beträffande kontrollören.

Artikel 73

Informationsutbyte om övervakning

1. Om det nationella ackrediteringsorganet i den medlemsstat där en kontrollör utför kontroller har anlåtats enligt artikel 49.5 för att genomföra övervakning ska det rapportera sina resultat till det nationella ackrediteringsorgan som har ackrediterat kontrollören, om inte annat överenskommit mellan de båda nationella ackrediteringsorganen.

2. Det nationella ackrediteringsorgan som har ackrediterat kontrollören ska beakta de resultat som avses i punkt 1 vid bedömning av om kontrollören uppfyller kraven i denna förordning.

3. Om de resultat som avses i punkt 1 visar att kontrollören inte följer denna förordning ska det nationella ackrediteringsorgan som har ackrediterat kontrollören vidta lämpliga åtgärder enligt denna förordning och dessutom underrätta det nationella ackrediteringsorgan som har utfört övervakningen om följande:

- a) Vilka åtgärder som vidtagits av det nationella ackrediteringsorgan som har ackrediterat kontrollören.
- b) I tillämpliga fall, hur kontrollören lyckats ta itu med utredningsresultaten.
- c) Vilka administrativa åtgärder som har införts för kontrollören.

Artikel 74

Informationsutbyte med den medlemsstat där kontrollören är etablerad

Om en kontrollör har beviljats ackreditering av ett nationellt ackrediteringsorgan i en annan medlemsstat än den medlemsstat där kontrollören är etablerad, ska det arbetsprogram för ackreditering och den verksamhetsberättelse som avses i artikel 70 och den information som avses i artikel 71 också lämnas till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där kontrollören är etablerad.

Artikel 75

Databaser över ackrediterade kontrollörer

1. Nationella ackrediteringsorgan, eller, i tillämpliga fall, nationella myndigheter enligt artikel 54.2 ska upprätta och hantera en databas till vilken andra nationella ackrediteringsorgan, nationella myndigheter, kontrollörer, verksamhetsutövare, luftfartygsoperatörer och behöriga myndigheter ska ges tillträde.

Det organ som erkänts enligt artikel 14 i förordning (EG) nr 765/2008 ska underlätta och harmonisera tillgång till databaserna med avsikten att främja en effektiv och kostnadseffektiv kommunikation mellan nationella ackrediteringsorgan, nationella myndigheter, kontrollörer, verksamhetsutövare, luftfartygsoperatörer och behöriga myndigheter, och får samordna dessa databaser i en enda centraliserad databas.

2. Den databas som avses i punkt 1 ska innehålla minst följande uppgifter:

- a) Namn på och adress till varje kontrollör som ackrediterats av det nationella ackrediteringsorganet.
- b) De medlemsstater där kontrollören utför verifieringsuppdrag.
- c) Varje kontrollörs ackrediteringsområde.
- d) Datum för beviljande av ackreditering och dess utgångsdatum.
- e) Information om administrativa åtgärder som har införts beträffande kontrollören.

Uppgifterna ska vara allmänt tillgängliga.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 21 juni 2012.

Artikel 76

Anmälan från kontrollörer

1. För att det nationella ackrediteringsorganet ska kunna utarbeta ett arbetsprogram för ackreditering och en verksamhetsberättelse enligt artikel 70, ska varje kontrollör senast den 15 november varje år lämna in följande information till det nationella ackrediteringsorganet som har ackrediterat dem:

- a) Planerad tid och plats för de verifieringsuppdrag som de ska utföra.
- b) Adress och kontaktuppgifter till de verksamhetsutövare eller luftfartygsoperatörer vars utsläppsrapport eller tonkilometerrapport omfattas av deras verifieringar.

2. Om förändringar sker i fråga om den information som avses i punkt 1 ska kontrollören anmäla dessa till ackrediteringsorganet inom en tidsfrist som har överenskommit med det organet.

KAPITEL VII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 77

Övergångsbestämmelser

De uppgifter om utsläpp och, i tillämpliga fall, verksamhetsuppgifter som genereras före den 1 januari 2013 ska kontrolleras i enlighet med beslut 2007/589/EG ⁽¹⁾.

Artikel 78

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2013.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 229, 31.8.2007, s. 1.

BILAGA I

Omfattning av kontrollörers ackreditering

Omfattningen av kontrollörers ackreditering ska anges i ett ackrediteringsbevis med användning av följande verksamhetsgrupper enligt bilaga I till direktiv 2003/87/EG och andra verksamheter i enlighet med artiklarna 10a och 24 i direktiv 2003/87/EG. Dessa bestämmelser ska också gälla för kontrollörer som certifierats av en nationell myndighet i enlighet med artikel 54.2 i denna förordning.

Verksamhetsgrupp nr	Ackrediteringsområde
1a	Förbränning av bränsle i anläggningar där endast kommersiella standardbränslen som definieras i förordning (EU) nr 601/2012 används eller om naturgas används i anläggningar inom kategori A eller B
1b	Förbränning av bränsle i anläggningar, utan begränsningar
2	Raffinering av mineralolja
3	— Produktion av koks — Rostning och sintring, inklusive pelletering, av metallhaltig malm (inklusive sulfid malm) — Tackjärns- eller ståltillverkning (primär- eller sekundärsältning), inklusive stränggjutning
4	— Produktion eller bearbetning av järnmetaller (inklusive ferrolegeringar) — Produktion av sekundäraluminium — Produktion eller bearbetning av icke-järnmetaller, inklusive produktion av legeringar
5	Produktion av primäraluminium (utsläpp av koldioxid och perfluorkarbon)
6	— Produktion av cementklinker — Produktion av kalk eller bränning av dolomit eller magnesi — Tillverkning av glas, inklusive glasfibrer — Tillverkning av keramiska produkter genom bränning — Tillverkning av isoleringsmaterial av mineralull — Torkning eller bränning av gips eller framställning av gipsplattor och andra gipsprodukter
7	— Framställning av pappersmassa av trä eller andra fibermaterial — Framställning av papper eller kartong
8	— Produktion av kimirök — Produktion av ammoniak — Produktion av organiska baskemikalier genom krackning, reformering, delvis eller full oxidation eller genom liknande processer — Produktion av vätgas (H ₂) och syntesgas genom reformering eller partiell oxidation — Produktion av natriumkarbonat (Na ₂ CO ₃) och natriumbikarbonat (NaHCO ₃)
9	— Produktion av salpetersyra (utsläpp av koldioxid och dikväveoxid) — Produktion av adipinsyra (utsläpp av koldioxid och dikväveoxid) — Produktion av glyoxal och glyoxalsyra (utsläpp av koldioxid och dikväveoxid) — Produktion av kaprolaktam
10	— Avskiljning av växthusgaser från anläggningar som omfattas av direktiv 2003/87/EG för transport och geologisk lagring i en lagringsanläggning som är godkänd enligt direktiv 2009/31/EG — Transport av växthusgaser via pipelines för geologisk lagring i en lagringsanläggning som är godkänd enligt direktiv 2009/31/EG
11	Geologisk lagring av växthusgaser i lagringsanläggningar som är godkända enligt direktiv 2009/31/EG
12	Luftfartsverksamhet (utsläpp och uppgifter om tonkilometer)

Verksamhetsgrupp nr	Akrediteringsområde
98	Andra verksamheter enligt artikel 10a i direktiv 2003/87/EG
99	Andra verksamheter som anges i detalj av en medlemsstat i enlighet med artikel 24 i direktiv 2003/87/EG och som inkluderas i akrediteringsbeviset

BILAGA II

Krav på kontrollörer

När det gäller krav på kontrollörer ska den harmoniserade standarden i enlighet med förordning (EG) nr 765/2008 för krav på validerings- och verifieringsorgan i fråga om växthusgaser för användning vid ackreditering eller annan form av erkännande gälla. Dessutom ska följande förfaranden, processer och arrangemang som avses i artikel 40.1 gälla:

- a) En process och strategi för kommunikation med verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören och andra berörda parter.
- b) Lämpliga arrangemang för att skydda sekretessbelagda uppgifter som inhämtats.
- c) Ett förfarande för att hantera överklaganden.
- d) Ett förfarande för att hantera klagomål, som innefattar en vägledande tidsplan.
- e) En process för att utfärda en reviderad verifieringsrapport om ett fel i verifieringsrapporten eller rapporten från verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören har identifierats efter det att kontrollören har lämnat in verifieringsrapporten till verksamhetsutövaren eller luftfartygsoperatören för vidarebefordran till den behöriga myndigheten.
- f) Ett förfarande eller en process för att lägga ut verifieringsverksamhet till andra organisationer.

BILAGA III

Minimikrav för ackrediteringsprocessen och krav på ackrediteringsorgan

När det gäller minimikrav för ackreditering och krav på ackrediteringsorgan ska den harmoniserade standarden enligt förordning (EG) nr 765/2008 för allmänna krav på ackrediteringsorgan som ackrediterar organ för bedömning av överensstämmelse gälla.
